

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

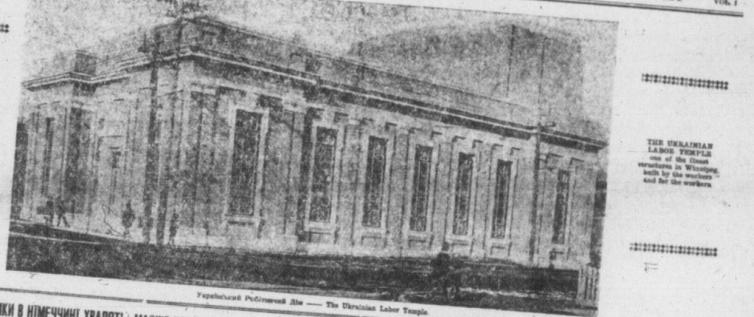
UKRAINIAN LABOR NEWS. Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada. Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

PIK VI. 4. 27. СЬБОТА, 22. МАРТА 1924. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, MARCH 22nd, 1924. No. 27. VOL. VI.

Хай живе найсильніша зброя пролетаріату -- робітнича преса!

РОБОЧИЙ НАРОД. УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ. UKRAINIAN LABOR NEWS.

Бритійці Полонили в Палестині 50.000 Турецьких Жовнів. БОЛГАРСЬКА АРМІЯ СИЛЬНО ЗАГРОЖЕНА. ДО ВІДОМА ТОВАРИШАМ І ЧИТАЧАМ "РОБОЧОГО НАРОДА".

Український Робітничий Дім у Вінніпегу.

Останнє число "РОБОЧОГО НАРОДА", який перестав виходити 28. вересня 1918 р. Перше число "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ", які почали виходити 22. марта 1919 р.

КОНФЕРЕНЦІЯ МІЖ АНГЛІЄЮ І С.Р.С.Р. РОЗПІЧ-НЕТЬСЯ В ПОЛОВИНІ КВІТНЯ. ЛОНДОН, 21. марта. — Тут сподіються, що конференція між Великою Британією і Союзом Радянських Соціалістичних Республік розпочнеться о коло половини слідуючого місяця і правдоподібно буде продовжуватися аж до літа. Дотепер не одержано ще урядової відомості від радянського правительства про його наміри або бажання, однак панує упевнення, що головним радянським представником буде Хр. Раковський. Не буде тажко несподіванкою, як він привезе з собою як свого головного помічника М. Литвінова, котрий є добре ознайомлений з англійськими справами. З англійської сторони головним делегатом буде в теорії прем'єр Рамсей МакДоналд, який прибуває на отворення конференції і вгодиться промову, однак дійсну роботу будуть виконувати дві комісії. Перша з них, яка буде розбирати політичні питання, збереться правдоподібно в міністерстві закордонних справ під головуванням Дж. Д. Грегора. Друга комісія, яка буде розбирати економічні питання, буде засідає в торговельній палаті під старшим головуванням сер Сидні Чепмена. Мають переглянути около 100 ріжних договорів. Між іншими справами конференція мусить переглянути і відповідно змінити около 100 ріжних договорів, що були заключені між Англією і царською Росією. Також на порядок дня конференції приїде справа довгий, які затягувала Росія в Англії. Ці довги діляться на кілька категорій. З другої сторони радянські представники зажадають відшкодування за шкоди спричинені Колчаком, Денікіном та іншими контрреволюційними генералами, котрим помагало британське правительство. Сподіються, що дискусія затягнеться довго, заки ті всі суперечні домагання будуть остаточно збалансовані. МОСКВА, 19. марта. — Радянське правительство отримало відомість від свого представника в Китаю Л. Карахана, що Зауцені Держави, Франція і Японія зажадали від китайського правительства, аби вони не ратифікували до договору про визнання Союзу Рад. Соц. Республік, який підписали Карахан і др. Ванг. Як відомо, на підставі цього договору китайське правительство зобов'язується навизати дипломатичні і торговельні зношення з Радянським Союзом. По отриманню повіщої відомості Чічерін негайно вислав китайському правительству ноту, в якій зажадав підтвердження договору протягом трох днів. В протиний випадку з Китаю буде відкликаний радянський повноважний представник. МОЖЛИВО ПІДПИШУТЬ ТАЙНИЙ ДОГОВІР. ПЕКІН, 20. марта. — Тут довіданося вчора, що підтвердження правительствам радянсько-китайського договору, на підставі якого маан би були навизані дипломатичні зношення між С.Р.С.Р. і Китаєм, зістало опізнене на неозначений час. Тут явно висловлюють побоювання, що між С.Р.С.Р. і Китаєм буде підписаний тайний договір. Ю. ЧІЧЕРІН ВИСЛАВ ДО ФРАНЦІЇ ПРОТЕСТ. МОСКВА, 17. марта. — Надіслав комісар закордонних справ Ю. Чічерін вислав до французького правительства ноту, в якій рішучо протестує проти підтвердження Францією румунської окупації Бесарабії. Чічерін заявляє в своїй ноті, що такий крок зі сторони Франції напередодні майбутньої радянсько-румунської конференції, С.Р.С.Р. мусить уважати як акт нової інтервенції, обчислений на те, щоби недопустити до мира в Східній Європі. Нота кінчиться заявою, що радянське правительство зробиє Франції відповідальною за всі шкоди, спричинені окупацією Бесарабії. Нота була вислана після того, як французський сенат признав в суботу суверенність Румунії над Бесарабією. Французька палата послів зробила це перед кількома днями. ЛОНДОН, 21. марта. — Вінстон Черчил, відомий реакціонер і бувший член кабінету Лойда Джорджа, знова провадився при виборах до парламенту в виборчій окрузі Еббей-Вестмінстер. Його побив консерватист Ото Ніколсон 43 голосами більшістю. Черчил йшов до виборів як незалежний і антисоціалістичний кандидат. В згаданім окрузі було чотирох кандидатів, котрі дістали таке число голосів: Ото Ніколсон (консерватист) 8.187, Вінстон Черчил (незалежний антисоціаліст) 8.144, А. Ф. Броквей (соціаліст) 6.156 і Скот Докерс (ліберал) 291. Підчас загальних виборів минулого грудня Черчил побив робітничий кандидат. 100 ДОЛАРИВ ЗА ВИЗД З ПОЛЬЩІ. ВАРШАВА. — В польському сойма обговорюють проект закону, на підставі якого паспорт на вїзд з Польщі мав би коштувати 500 польських злотих, себто около 100 доларів. Дотепер за паспорт треба було платити 50 злотих. ДОБРИ ВИГЛЯДИ НА УРОЖАЯ НА УКРАЇНІ. Засівна площа озимої пшениці на Україні досягла площі 1916 р. Вигляди на урожай добрі. Заробітна плата в декотрих підприємствах Одеси дійшла довоєнної норми. Середня заробітна плата в Одеській губернії вносить 86 проц. довоєнної норми. ДАНІЯ МАС ВИЗНАТИ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ. КОПЕНГАГА, 21. марта. — Газета "Політикен" пише, що Данія має визнати де юре правительство Союза Радянських Соціалістичних Республік. ВИБОРИ У ФРАНЦІЇ ВІБДУТЬСЯ 11. МАЯ. ПАРИЖ, 21. марта. — Дату загальних французьких виборів назначено на день 11. мая. НАЗВА "ПРОСВІТИ" НЕ МОЖЕ БУТИ ЗМІНЕНА. ТОРОНТО, 21. марта. — Судія Келди видав нині своє рішення в справі процесу за назву товариства в Форт Вільям, Онт., яка була змінена з Тов. "Просвіта" на "Український Робітничий Дім". Після його рішення це товариство має остати під старою назвою "Просвіта" і його майно може бути вживане лише для тих цілей, в початках з'організоване. Старі члени "Просвіти", котрі були виключені з товариства, мають право вернути назад до товариства і бути його членами.

Ювілейні привіти "Українським Робітничим Вістям".

ВІД СЕКРЕТАРЯ ЕКЗ. КОМ. РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

До читачів "Українських Робітничих Вістей".

Товариші!

З нагоди видання Вашого часопису три рази в тиждень і його п'ятилітнього ювілею, дозволяю мені бодай кількома словами привітати "Українські Робітничі Вісті" і погратувати Вам, українські товариші, за такий успішний розвиток Вашої преси.

Той факт, що Ви не тільки вдержували свій часопис, оснований Вами в марті 1919 р., але й будували його так, що стало можливим видавати його три рази в тиждень, означає безперечний успіх, а також і те, що протягом минулих двох або трьох років тяжкого часу, українські робітники мусіли працювати для цієї справи з безперервними зусиллями і пожертвуваннями.

І за досвідом прекрасно знав, скільки клопотів і труднощів потрібно в цій і інших країнах для вдержання робітничої преси; тому то й розумію і можу оцінити Ваші старання задля досягнення такого успіху.

Я переконаний, що іменно завдяки тому успіхові Вашої преси і її доброму впливові, який вона має на Українців в Канаді, Ви здобули собі вороже відношення реакційних елементів в Канаді і що це й послужило причиною їхніх атаків на Стіварищення Української Робітничої Діи і Ваші інші організації.

Капіталістична преса являється великим охоронним валом для капіталізму. Наша преса є сильною і важкою зброєю в нашій боротьбі проти реакції. Без преси рух робітничої класи є слабим, вбогим і безуспішним змаганням.

Чи буду я за великий оптиміст, коли скажу, що за рік або два "Українські Робітничі Вісті" будуть щоденним? Я переконаний, що це також може бути здійснене. Нехай же це стане найближчим кроком у Ваших змаганнях.

Як секретар Робітничої Партії Канади я знаю, що висловлюю думку всіх наших членів, коли від їхнього імені пересилаю правдиво гарячий привіт "Українським Робітничим Вістям" з нагоди п'ятилітнього їхнього ювілею і нового видання три рази в тиждень а також щирі вітання українським товаришам, старанням яких належить завдячувати успіху Вашого часопису.

З товариським привітом,

Джек МакДоналд,
секр. Екз. Ком. Р.П.К.

ВІД МЕНАДЖЕРА ЧАСОПІСУ "ДІ ВОРКЕР", ОРГАНУ Р.П.К.

Дорогі Товариші!

Дозвольте мені, як менаджеру "Воркера", зложити тим товаришам, що відібрали за видання і завідування "Укр. Робітничих Вістей", мої найщиріші вітання за поступ, який зробив Ваш часопис. В цих часах, коли вплив безробіття на життєве положення робітників так виразно дається помічати і відчувати, коли несправді, виторваною світовою війною, це не розширився в міжнародно класову свідомість і солідарність, так дуже потрібна для добра робітничої класи, — такий сталий поступ і зріст "Українських Робітничих Вістей" є чимось незрівняним на полі робітничого журналізму.

Для тих, що близько зв'язані з завданнями протиділяння сталій струї пропаганди в інтересах капіталістичної класи, що її провадить день і ніч, головною при помочі її постійної форматорки опінії, преси — боротьба за існування навіть на тих умовах, що зараз існують, є завжди утяжливим і коштовним. І коли ми довідалися про плани це дальшого розвитку Вашого часопису, я не міг повадержатися, щоб не погратувати Вам за приводу випуску "Українських Робітничих Вістей" три рази в тиждень і їхнього п'ятилітнього ювілею та побажати Вам найкращого успіху у нашій спільній боротьбі.

Нехай довго живуть "Українські Робітничі Вісті", як орган робітничої класи! Всього непереможної сили бажаю їм в боротьбі, що їде їх в майбутньому, яка, я надіюсь, тільки ще більше загартує всіх добрих товаришів і захопить до поставлення "Укр. Роб. Вістей" щоденним, з таким числом читачів, що її вплив завжди буде помітний на умовою розвитку і нахилах українських робітників!

З товариським привітом,

В. Моріарті,
менеджер "Воркера".

ВІД БЮРА УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Бюро Української Секції Робітничої Партії Канади щиро і з радістю вітає "Українські Робітничі Вісті" за приводу їх п'ятилітнього ювілею і переміни з півтижневника на дво-денник. Вітає не тільки від себе, але й від імені всього членства Української Секції Р. П. К., яке прекрасно розуміє і оцінює велике значіння революційної робітничої преси для робітничої класи у її визвольній боротьбі, а зокрема значіння "Укр. Роб. Вістей" для українського робітництва і фермерства в Канаді.

Революційна робітнича преса, це не тільки необхідна зброя, але й певний організатор і борець, вірний учитель і провідник повелених працюючих. Вона — ясне світло, що освітлює поле класової боротьби, викриває чатуєчих ворогів трудящих мас, їхні наміри, засідки і змагання, та показує шлях до визволення робітничої класи, до нового громадського ладу і кращого людського життя.

Українські робітники і фермери боліше відчували в останніх місяцях 1919 р. брак свого робітничого часопису після того, як влади закрили наш босний орган "Робочий Народ", що згинув славною смертю на своїй босній позиції. Та найбільше відчували його ті українські робітники і фермери, що були до тоді з'організовані в Українській Соціал Демократичній Партії, яку влади теж заборонили. То ж з великою радістю привітали вони появу "Українських Робітничих Вістей", що з першого ж числа зайняли позицію свого славного попередника, "Робочого Народу", бо були певні, що вони допоможуть раніше чи пізніше опять з'організувати класово свідоме українське робітництво і фермерство в революційну робітничу політичну партію для дальшої боротьби.

І хоч, завдяки таким умовинам, створеним реакцією, це далося зробити не зараз, то все таки "Укр. Роб. Вісті" дуже багато допомогли створенню Робітничої Партії Канади, а головне її Української Секції. Відколи ж з'організувало Р. П. К., "Укр. Роб. Вісті" завжди були і є її сміливим речником, особливо ж допомагали і допомагають організуванню і будованню Української Секції Р.П.К.

Отже ми радіємо не тільки тому, що наш славний босний орган святкує вже п'яту річницю свого існування і своєї багатогликої та прецизної діяльності в користь українського робітництва та фермерства зокрема і робітничої класи взагалі, але

те більше тому, що він розвивався і почав виходити три рази в тиждень.

Вітаючи нині "Укр. Роб. Вісті" ми прирікаємо й на будуче підтримувати їх всіма нашими силами. Тому й закликаємо все членство Української Секції Р.П.К. та все свідоме українське робітництво і фермерство з дим святим тріумфом нашого часопису розпочати ще ширшу діяльність в напрямі поширення "Укр. Роб. Вістей" між масами українських робітників і фермерів, забезпечення їм дальшого успіху і скорой переміни на щоденник.

Хай живе наш босний провідник "Українські Робітничі Вісті"!

Честь і слава всьому свідомому робітництву і фермерству, що допомагало і допомагає його піддержанню і розвитку!

За Бюро Української Секції Р.П.К.

М. Попович, організатор. В. Н. Колісник, секретар.

ВІД ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ СТОВАРИЩЕННЯ У.Р.Д.

Патий Екзекутивний Комітет Стіварищення Український Робітничий Дім вітає свого найактивнішого співробітника — "Українські Робітничі Вісті" — в день п'ятилітньої річниці його існування.

Рік за роком змінювалися Екзекутивні Комітети Стіварищення, а "Українські Робітничі Вісті" стало стояти на своєму великому посту будівничого організації українського робітництва і фермерства Канади.

Замовк "Робочий Народ" — замовкли уста першого Екзекутивного Комітету Стів. У.Р.Д. Прийшли "Укр. Роб. Вісті" і знову отворилися уста Екзкому. І з того часу пройшло п'ять літ спільної праці в будованню Стіварищення Укр. Роб. Дім, п'ять літ освітлюючої праці серед українських трудових мас Канади.

Що ухвалювали Екзекутивні Комітети, що ухвалювали з'їзди Стіварищення, "Українські Робітничі Вісті" зараз же все те розносили між українських робітників і фермерів і закликали їх думити довкола цих ухвал, бо вони несуть користь всім працюючим.

Нині наш найближчий і найвірніший співробітник святкує ювілей своєї п'ятилітньої праці для добра працюючих. Злучім же, товариші робітники і фермери і товаришки робітниця, довкола нього всі свої сили! Візьмімо щиро без жадних фраз до праці — придбання тисячів нових передплатників "Українським Робітничим Вістям"! Цим ми зробимо в першу чергу величезну користь Стіварищенню Укр. Роб. Дім. Бо хто читає "Укр. Роб. Вісті", той стане членом нашої організації, стане членом свідомої робітничої сім'ї. А хто з вас товариші не бажає би, щоб число членів відділу у вашій місцевості зросло? Цього бажає ви, цього бажає і ваш Екзком. А "Українські Робітничі Вісті" бажають мати якнайбільше передплатників, щоб не авертались до організації за пресовим фондом. Злучивши солідарно свої сили довкола "Українських Робітничих Вістей" — до року зробимо їх щоденним.

Екзекутивний Комітет в імені Стіварищення Укр. Роб. Дім це раз щиро вітає нашого дорогого ювілянта і бажає йому найкращих успіхів в боротьбі за крапу долю всіх повелених і разом з передовим свідомим і організованим українським робітництвом і фермерством Канади киче:

Хай-живуть "Українські Робітничі Вісті"!

За Екзекутивний Комітет Стів. У.Р.Д.

Ю. Дюлмак, голова. М. Шатувський, секретар.

ВІД Ц.К. ТА ВІДДІЛУ СЕКЦІЇ ЖЕН.-РОБ. В ВІННІПЕГУ.

Дорогі Товариші! Ми, Центральний Комітет і членкині вінніпегського відділу Секції Женин-Робітниць щиро вітаємо нашого дорогого ювілянта "Українські Робітничі Вісті" — в день п'ятилітнього його існування. Ми тішимося, що "Укр. Роб. Вісті" почали виходити три рази на тиждень і ждемо того часу, коли вони почнуть виходити вже щоденним.

"Українські Робітничі Вісті" є тим чинником, який зорганізував нас женин-робітниць в Вінніпегу і в цілій Канаді. І хоч нині ми вже маємо свій журнал, то ні на одну хвилину не забуваємо про "Українські Робітничі Вісті" і будемо дальше всіма силами їм помагати і поширювати їх. Ми свідомі того, що читанням робітничої преси підноситься свідомість робітниця.

В день п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" ми кичемо до всіх женин-робітниць і фермерок: читай-

те "Українські Робітничі Вісті", приєддуйте їм нових передплатників, заставляйте ваших мужів, щоб передплачували і читали цю газету, бо вона є одною в Канаді, що боронить так завзято інтереси робітництва.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті" на славу українським трудовим масам в Канаді!

Центральний Комітет Секції Женин-Робітниць.
Відділ Секції Женин-Робітниць в Вінніпегу.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ВІННІПЕГУ, МАН.

Минає п'ять літ, як вперше появилася робітнича газета "Українські Робітничі Вісті" в Канаді. За п'ять літ своєї праці, вона цілий час була не тільки ширим провідником робітництва, не тільки класовим учителем, але й оборонцем широким працюючих мас. Всі ми за цих п'ять літ переконалися, що "Укр. Робітничі Вісті" непохитно стоять на сторожі робітничих інтересів і в день п'ятилітнього ювілею, Український Відділ Робітничої Партії Канади в Вінніпегу шле "У.Р.В." свій щирий пролетарський привіт та бажання найкращого розвитку.

ВІД ЗАРЯДУ ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В МОНТРЕАЛ, КВЕ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" заряд відділу У.С. Р.П.К. засилає своїй газеті щирий привіт і бажає успіхів в боротьбі за освободження повеленого люду. Смерть дорогого нашого вождя Леніна хай зміцнить Ваші, товариші, сили до дальшої праці й боротьби за кращий лад, за лад братерства й любови. Ленін був вождом Комінтерна, його авторитетом, був вождом комуністичних партій в цілій світі. Хай же живуть комуністичні партії!

Хай живе робітнича преса! Хай живуть "Українські Робітничі Вісті" на славу робітникам!

Ю. Вараниця, секр.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В МОНТРЕАЛ, КВЕ.

Відділ У.С. Р.П.К. в Монреалі засилає "Українським Робітничим Вістям", з нагоди п'ятилітнього ювілею, щирий пролетарський привіт і бажає якнайкращого успіху в боротьбі за освободження працюючих з капіталістичного ярма. "Українські Робітничі Вісті" є одною укр. робітничою газетою в Канаді, що непохитно стоїть на сторожі робітничих інтересів і вказує їм правдивий шлях до повного освободження з економічного і політичного рабства.

Прямуйте дальше, товариші співробітники "Укр. Роб. Вістей". Ваша праця є прожектором для українського робітництва, що освітлює йому шлях в боротьбі. Ваші діла будуть записані на сторінках історії визвольного руху. Ви є в віри боротьби, яку ви завзято провадите з чорними духами реакції. Капіталістична зрєя хотіла пролинути "Українські Робітничі Вісті", але це її не вдалося. Хай же знає вона, що робітники не віддадуть своєї зброї без бою.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе Робітничая Партія Канади!

Ю. Вараниця, секр.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТІМІНС, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Тімінс, Онт., засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе міжнародно робітничої преса!

Гр. Смук, І. Романюк, організатор, секретар.

Вид частини друкарні Стів. У.Р.Д., в якій друкуються "Українські Робітничі Вісті".

Хай живуть і розцвітаються "Українські Робітничі Вісті" для добра нашого робітництва! Хай живе свідоме робітництво в єдності і братерстві!
Відділ Стів. У.Р.Д. в Вінніпегу.

ВІД ФІЛІ СТОВ. У.Р.Д. В ТРАНСКОНА, МАН.

Дорогі Товариші!

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" філія Стів. Укр. Роб. Дім в Транскона засилає своїй газеті щирий пролетарський привіт. Філія Стів. У.Р.Д. в Транскона поділяє той величезний успіх, який "Укр. Роб. Вісті" зробили за п'ять літ свого існування і радіє з того світла правди, яку несла "Укр. Роб. Вісті" між українськими працюючими масами Канади. Товариші в Транскона бажають, щоб наша газета находилася в хаті кожного українського робітника й фермера і на наступний рік стада одиноким щоденним українською робітничо-фермерською газетою в Канаді!

Хай живе свідомість серед українських робітників й фермерів в Канаді!

Хай живе наша одинок українська робітничая газета — "Українські Робітничі Вісті" в Канаді!

Л. Дубас, С. Дубас, організатор, секретар.

ВІД ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В ТРАНСКОНА, МАН.

Дорогі Товариші!

Ми, робітники, організовані у відділі У.С. Р.П.К. в Транскона, засилаємо "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею найщиріший пролетарський привіт. Одночасно звинаємо всіх товаришів поспішити з матеріальною допомогою нашому дорогому часописові, щоб на наступний рік він став щоденним.

Ювілейні привіти "Укр. Роб. Вістям".

ВІД ФІЛІП СТОВ. УКР. РОБ. ДІМ В ТІМІНС, ОНТ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" Філіп Стов. УРД в Тімінс вітає наш дорогий часопис, котрий неухитно стоїть і боронить їх інтереси. В нинішню п'ятилітню історію нашого часопису ми кличемо:

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті", одинокий український робітничий часопис в Канаді!

Хай і на далі "Укр. Роб. Вісти" ширять клясову просвіту серед трудящих мас Канади!

Хай живе міжнародна робітничая преса!

М. Калмиківч, секр.

ВІД ФІЛІП СТОВ. УРД. В ПОРТЕДЖ ЛА ПЕРІ, МАН.

Філіп Стоваришени Укр. Роб. Дім в Портедж ла Прері засилає "Українським Робітничим Вістям" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею ширий привіт і бажає найкращого успіху в будучині, щоби вони могли далі розгорювати скалу темноти і вказувати українським працюючим масам правдивий шлях до кращого майбутнього.

Н. Горбач, секр.

ВІД ІНТЕРН. РОБІТНИЧОГО Т-ВА В ДІ ПЕС, МАН.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" посилаємо ширий товариський привіт і бажаємо успіху в Вашій невпинній праці на просвітній і організаційній полі для добра робітничих мас. Шлемо також привіт всім читачам, передплатникам і прихильникам "Укр. Роб. Вістей".

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті" і їх невтомні співробітники!

Хай гинуть вороги!

М. Гоголюк, секр.

ВІД ВІДДІЛУ СЕКЦІЇ ЖЕН. РОБ. В ТРАНСКОНА, МАН.

Дорогий Товаришу Редактор! З нагоди п'ятилітнього ювілею, засилаємо "Українським Робітничим Вістям" — нашому борцеві і піонеру освіти, правди, свободи і поступу, як також і нашому товаришам редакторів, співредакторам і всім тим, що помогли видати нашу пресу — ширий і гарячий привіт!

Ми дуже високо цінуємо значіння нашої робітничої преси в Канаді і віримо, що наша преса — "Українські Робітничі Вісті" — творить славу сторінку в історії українсько-

ВІД Т. Ю. ВАРНИЦІ В МОНТРЕАЛ, КВЕ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю їм свій ширий привіт і від широкого серця бажаю успіху.

"Українські Робітничі Вісті" є свідком здорового зерна між нами, робітниками. Сійте-ж, товариші, надалі між нами слова правди. Ці слова для нас є дорожчими перлинами. Хай смерть нашого вождя Леніна зміцнить Ваші сили до дальшої боротьби з ворогами робітництва. Ми стоїмо за Вами. Ми зуміємо відбити напади на нашу пресу. Нині, коли наша газета почала виходити три рази на тиждень, ми з подвійною енергією будемо її боронити і допомогати матеріально "Українським Роб. Вістям". І доведемо до того, що на наступний рік "Українські Робітничі Вісті" будуть виходити щодня.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе робітничая преса цілого світа!

Ю. Варниця.

ВІД ТОВА. В. ПУРЧА, В ВЕЛБОРН, САСК.

Привіт "Українським Робітничим Вістям" — нашому дорогому ювілятові!

П'ять літ життя "Українських Робітничих Вістей" — це п'ять літ тяжкої й завзятої боротьби зі всіма нападами, клеветами "чужих" і "рідних" ворогів. Ще від того часу, як "Укр. Роб. Вісти" викрили роботу петлюрської делегації в Парижі — чорна сотня поїд хмари дерлася, щоби знищити нашу газету.

Мене дуже здивувало, коли я почув, що "Українські Робітничі Вісті" будуть виходити три рази на тиждень. Я звертаюся до всіх товаришів робітників й фермерів, передплатників "Укр. Р.В.", щоби старалися придбати для своєї газети. Я не хочу казати, щоби кожний зібрав більше, але якщо кожний теперішній передплатник придбає два нових, то це буде вже дуже добре. Я обіцяюся придбати десять щонайменше! Я не хвалюся, але виконаю свою обіцянку. А виконував я щиро і від 1919 року я придбав нашої газети багато передплатників.

То-ж без гарних слів: до роботи, товариші! Ось так просто кожний собі постановив, що маємо зібрати тільки-то нових передплатників для "Укр. Роб. Вістей" і не устанемо до того часу, поки не виконаємо своєї постанови. Я багато не вимагаю, тільки щоби за три місяці "Українські Робітничі Вісті" мали 20 тисяч передплатників. Це, товариші, буде найкращим привітом і найкращим дарунком для нашої газети, для нашої організації і для нас самих. Виконаємо це і — маємо "Українські Робітничі Вісті" щодня!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

В. Пуріч.

ВІД ТОВА. Н. КНИША В МЕДСІН ГЕТ, АЛТА.

В день п'ятилітнього ювілею, посилаю ширий пролетарський привіт "Українським Робітничим Вістям" і бажаю органічного успіху в освітній і організаційній праці. Хай "Укр. Роб. Вісти" далі розганяють темряву, щоби найтемніші робітники й фермери побачили свій шлях та ставали в ряди організації. Ставаймо всі, товариші, передплатниками "Укр. Роб. Вістей" і приєднуймо нових. Хай це стане нашим боевим завданням в цім році!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай зростає один могутній пролетарський фронт!

Н. Книш.

ВІД ТОВА. В. НИКИФОРУКА В ФУТГІЛС, АЛТА.

В день п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю з далекого західного вуглевого району Алберти сердечний привіт нашої дорожньої газети "Українським Робітничим Вістям".

Довгождана мрія свідомого українського робітництва й фермерства, коли "Укр. Роб. Вісти" почали виходити три рази на тиждень — здійснюється. Цим ми радіємо. Це доказ, що трудові українські маси збають про свою газету. Від першого дня свого існування "Укр. Роб. Вісти" сміло обороняли інтереси робітників

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМИЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю свій ширий привіт і бажаю успіху в майбутньому. "Укр. Роб. Вісти" від часу свого існування вказували правдивий шлях боротьби робітничим масам, несли між них слово правди й свідомості. Де тільки знаходився український робітник й фермер, вони приходили до нього і кликали до науки, до боротьби за кращу долю. Закотімо-ж рукави і ми, товариші читачі, і від цього ювілею візьмемо шире до праці, нехай нашої зброї не бракує моральної, ні матеріальної сили, хай знає чорна сотня і її прихвостні, що свідомий робітник й фермер розуміє значіння своєї преси. "Українські Робітничі Вісті" виходять вже три рази на тиждень. Товариші, до праці! Від шістьлітнього ювілею наша газета повинна бути дневником! Це буде найбільшою нашою побідною над ворогом.

Нині не тільки "Українські Робітничі Вісті", але й все свідоме українське робітництво святкує п'ятилітній ювілей своєї газети.

Хай живуть й розвиваються "Українські Робітничі Вісті"!

І. Кузьмич.

ВІД ТОВА. Н. ЯРЕМЧУКА В ФЕЯРМОНТ, ЗЛУ ДЕРЖ.

Посилаю свій гарячий привіт відважному борцеві "Українським Робітничим Вістям" з нагоди п'ятилітнього ювілею. Кожному читачеві відомо, як багато перенесли "Укр. Роб. Вісти" через напади рідних ворогів, що старалися стерти їх з лиця землі. Однак не вдалося їм і не вдасться. Робітники з кожним днем освіджуються і робітничая преса зростає на погібель ворогам.

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Н. Яремчук.

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМИЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

Дорогі Товариші! В п'ятилітній історії існування "Українських Робітничих Вістей" засилаю Вам ширий пролетарський привіт.

Нехай живуть "Українські Робітничі Вісті", які є найсвідомішою зброєю проти ворогів робітництва!

Нехай живе солідарність всесвітнього пролетаріату і робітничая преса!

З ширим тов. привітом,

М. Шевців.

ВІД ТОВА. М. ШЕВЦІВА В НЮАРКУ, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

Дня 22. марта минає п'ятилітній ювілей "Українських Робітничих Вістей". Нині українське робітництво на канадській землі святкує велике свято і гордо підносить прапор своєї класової свідомості і в цей день із тисячних робітничих грудей гомонить дзвінкий голос: Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

О, що-за радість для мене, коли нині я з тисячами українських робітників святкую п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей". Це є велика радість для всіх нас робітників бо це наша п'ятилітня праця, наш великий здобуток над всіми ворогами української працюючої еміграції.

Велика честь і слава всім будівничим "Українських Робітничих Вістей", що зуміли поставити свою дорогу газету на так високий щабель її розвитку — бо вона нині є найбільшою робітничою газетою в Канаді.

І одночасно "Українські Робітничі Вісті" є найбільше поширеною українською газетою в Канаді — це мусить признати нам наші класові вороги з "патріотичного" табору. Як колесо поступу йде вперед, так і з ним класова свідомість українських робітників крок за кроком поступає, зміцнюючи свою організаційну, свідомість, складаючи свої лепти на жертвенник робітничої справи.

Якщо поглянемо п'ять років тому назад, коли появилася "Українські Робітничі Вісті" після заборони "Робочого Народу", — то побачимо, що у

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМИЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

і бідних фермерів в Канаді. Я вірю, якщо всі передові робітники й фермери шире працюють в користь своєї газети цього року — на другий рік "Укр. Роб. Вісти" будуть щоденником.

Берімся за діло, товариші! Придбаймо своїм газеті нових передплатників, збираймо пресовий фонд, постановім собі за завдання зробити нашу газету до року щоденною.

Честь Вам, товариші, що працюєте при газеті, за Вашу ширину й вдержану працю!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

В. П. Никифоров.

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМИЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю свій ширий привіт і бажаю успіху в майбутньому. "Укр. Роб. Вісти" від часу свого існування вказували правдивий шлях боротьби робітничим масам, несли між них слово правди й свідомості. Де тільки знаходився український робітник й фермер, вони приходили до нього і кликали до науки, до боротьби за кращу долю. Закотімо-ж рукави і ми, товариші читачі, і від цього ювілею візьмемо шире до праці, нехай нашої зброї не бракує моральної, ні матеріальної сили, хай знає чорна сотня і її прихвостні, що свідомий робітник й фермер розуміє значіння своєї преси. "Українські Робітничі Вісті" виходять вже три рази на тиждень. Товариші, до праці! Від шістьлітнього ювілею наша газета повинна бути дневником! Це буде найбільшою нашою побідною над ворогом.

Нині не тільки "Українські Робітничі Вісті", але й все свідоме українське робітництво святкує п'ятилітній ювілей своєї газети.

Хай живуть й розвиваються "Українські Робітничі Вісті"!

І. Кузьмич.

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМИЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

В день п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю з далекого західного вуглевого району Алберти сердечний привіт нашої дорожньої газети "Українським Робітничим Вістям".

Довгождана мрія свідомого українського робітництва й фермерства, коли "Укр. Роб. Вісти" почали виходити три рази на тиждень — здійснюється. Цим ми радіємо. Це доказ, що трудові українські маси збають про свою газету. Від першого дня свого існування "Укр. Роб. Вісти" сміло обороняли інтереси робітників

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМИЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

Дорогі Товариші! В п'ятилітній історії існування "Українських Робітничих Вістей" засилаю Вам ширий пролетарський привіт.

Нехай живуть "Українські Робітничі Вісті", які є найсвідомішою зброєю проти ворогів робітництва!

Нехай живе солідарність всесвітнього пролетаріату і робітничая преса!

З ширим тов. привітом,

М. Шевців.

Адміністратор видавництва "Українських Робітничих Вістей" при праці.

ВІД ТОВА. М. ШЕВЦІВА В НЮАРКУ, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

Дня 22. марта минає п'ятилітній ювілей "Українських Робітничих Вістей". Нині українське робітництво на канадській землі святкує велике свято і гордо підносить прапор своєї класової свідомості і в цей день із тисячних робітничих грудей гомонить дзвінкий голос: Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

О, що-за радість для мене, коли нині я з тисячами українських робітників святкую п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей". Це є велика радість для всіх нас робітників бо це наша п'ятилітня праця, наш великий здобуток над всіми ворогами української працюючої еміграції.

Велика честь і слава всім будівничим "Українських Робітничих Вістей", що зуміли поставити свою дорогу газету на так високий щабель її розвитку — бо вона нині є найбільшою робітничою газетою в Канаді.

І одночасно "Українські Робітничі Вісті" є найбільше поширеною українською газетою в Канаді — це мусить признати нам наші класові вороги з "патріотичного" табору. Як колесо поступу йде вперед, так і з ним класова свідомість українських робітників крок за кроком поступає, зміцнюючи свою організаційну, свідомість, складаючи свої лепти на жертвенник робітничої справи.

Якщо поглянемо п'ять років тому назад, коли появилася "Українські Робітничі Вісті" після заборони "Робочого Народу", — то побачимо, що у

МІЙ ПРИВІТ "У.Р.В." В ДЕНЬ П'ЯТИЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ.

Дня 22. марта минає п'ятилітній ювілей "Українських Робітничих Вістей". Нині українське робітництво на канадській землі святкує велике свято і гордо підносить прапор своєї класової свідомості і в цей день із тисячних робітничих грудей гомонить дзвінкий голос: Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

О, що-за радість для мене, коли нині я з тисячами українських робітників святкую п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей". Це є велика радість для всіх нас робітників бо це наша п'ятилітня праця, наш великий здобуток над всіми ворогами української працюючої еміграції.

Велика честь і слава всім будівничим "Українських Робітничих Вістей", що зуміли поставити свою дорогу газету на так високий щабель її розвитку — бо вона нині є найбільшою робітничою газетою в Канаді.

І одночасно "Українські Робітничі Вісті" є найбільше поширеною українською газетою в Канаді — це мусить признати нам наші класові вороги з "патріотичного" табору. Як колесо поступу йде вперед, так і з ним класова свідомість українських робітників крок за кроком поступає, зміцнюючи свою організаційну, свідомість, складаючи свої лепти на жертвенник робітничої справи.

Якщо поглянемо п'ять років тому назад, коли появилася "Українські Робітничі Вісті" після заборони "Робочого Народу", — то побачимо, що у

В ДЕНЬ ПРАВДИ!

"Українські Робітничі Вісті" святкують нині п'ятилітній ювілей свого існування!

Це є радість свідомого українського робітництва! Українські лапки хотіли знищити нашу газету, судії судили, а укрфашисти в долоні плескали; у відповідь їм робітники сказали: "Українські Робітничі Вісті" з першого марта три рази на тиждень!

Шлю сердечний привіт товаришам, що працюють при нашій газеті. Українські трудові маси гордіться своїми передовими товаришами. Славно, товариші! Ви багато вже зробили, але й багато ще праці вперед. Ідіть вперед, а ми все з Вами!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Хай несуть слово правди в трудові маси!

П. Веріцький.
Кієнер, Онт.

П'ЯТЬ РОКІВ ТОМУ НАЗАД, А НИНІ.

Пам'ятаю, якби нині. Це було під вечір. Я сидів коло стола і читав маленьку брошуру п. н. "Історія Червоного Прапора". До хати увійшов мій близький товариш і подав мені листа, котрого він відібрав з пошти.

Лист був від товаришів з Вінніпегу, в якому повідомляли мене, що з днем 22. марта вийде перше число нової робітничої газети — "Українські Робітничі Вісті".

"Старайтеся придбувати передплатників, бо наш попередній адресар змінився". Не маю ніякого способу, щоби оповістити наших попередніх передплатників про видавання нашої нової газети".

Для мене було досить ясно. Я відразу зрозумів обставини, серед яких находились наші вінніпегські товариші.

"Старайтеся придбувати передплатників, бо наш попередній адресар змінився". Чи потрібно мені пояснювати? А хіба я не читав в "Львівській українській патріотичній" пресі, що "а більшовицької друкарні "Роб. Народ" вивезено тисяч небезпечних літератур"? Там й адресар "небезпечних".

— Що ж робити? — думав я. — Придбувати передплатників, але як? Як мені зайти до тих людей, котрі проклинають мене за те, що "одурив" їх на "Роб. Народ"?

Думав я і ставив собі різкі питання. Бо це ж не були жарти! Люди проклинали мене за те, що "Р.Н." "перестав" до них приходити. Вони прямо говорили, що "нас кілька" "халпнули" гроші і адержали даліше видавання "Робочого Народу".

Взяв я книжку і почав читати даліше:

"Великий чоловік, котрий мене, але не хоче освідомити робітників і вести їх проти їхніх гнобителів панів, є свідомим підтримачем суспільних паразитів і економічної неволі, такий індивід не є нічим іншим, лише ворогом поступу людства".

— Чи це відноситься й до мене? — ставив я собі питання.

— Так. В робітничих рядах, а спеціально між Українцями — думав я собі — майже немає тих високо титулованих "інтелектів", отже робота припадає на мене. Хоч не освідомляти, то помагати тим, котрі можуть освідомляти, бо інак-

ше я буду "підтримачем суспільних паразитів", буду "ворогом поступу людства".

Таким я не хотів бути і рішив таки того самого вечора піти за передплатою на "Українські Робітничі Вісті".

Наших товаришів моєї місцевості трохи розгоріли вивони повпадились. Осталось лише кілька фамілійних.

Пішов я до одного із тих товаришів, а товаришами званих по організації Укр. Соц. Дем. Партії. Він носив малу дитину на руках і раз-у-раз поглядив у вікно.

— Де ж жінка?

— Пішла до сповіди.

— До сповіди?

— Так, до сповіди?

— А це ж як?

— Так, як бачиш. Я соціаліст — революціонер — сказав він з насмішкою, — а моя жінка католичка. Не хочу робити субординації в хаті. Вона приїде сама. Тому два роки, вона сповідалась чотири рази в рік, а тепер лиш раз. Так, що вона все гаразд.

— Я за важкою справою до тебе. Нині почали видавати нову газету — "Українські Робітничі Вісті". Треба передплатників і фонду.

— Коли так, то підемо.

За пару хвилин повернула жінка від сповіди, товариш сказав, що йде до Дюва "шарну-

ти" два-три рази в карті і жінка не мала нічого проти того. Зайшли в першу хату. Чоловік читав "Канад. Фермера" в польській мові та кляв, що не розуміє.

— Ми збираємо передплату на нову українську робітничу газету, — сказав товариш.

— На нашій мові?

— На англійській і українській, бо так вимагає закон. Можливо, що пізніше буде виходити лише в українській мові, — пояснив я чоловікові.

Чоловік пошевтав до жінки, вивів два долари і подав товаришеві.

— Вже є початок, — сказав товариш зацікавлено фіртку.

В наступному домі не одержали нічого, сказали, що вже "попеклися" на "Робочий Народ".

Підходимо до третьої хати. Крик, гук, грають на гармонію, скрипку і цимбали. Вигукують і висипують, аж хата холодно ходить.

"Казали ми кури пасти, Горох молотили, Кури яйця погубили, Мене хтіли бити".

— Ей богу, наші! — крикнув товариш.

— Де там "наші". Тут можемо й "облапати".

— Чорт бери! Що з тебе?

— А що це має спільного з революцією?

— Має чи не має, а ми ходили!

Зайшли в хату. "Оркестра" стала, все стало і звернулось до нас.

— Ми збираємо на нову робітничу газету. Збираємо передплату і вільні датки на пресовий фонд, — говорив товариш без страху.

"Співаки" гаянули один на другого, спитали, як називається газета і скинули на всім цілорічних передплат і десять доларів пресового фонду. Ми списали адреси, подикували і вийшли.

— Бач, — сказав товариш, що виробляють? Це продукт української продажно преси. Оголошували лікери в своїх газетах, чим й агітували до підлятки і роспусти. Не стало лікерів, то вони самі роблять "гом-бру" і "вживають" світа.

Обійшли ми так около двайцять хат. В одній давали, в іншій відмовляли, а з одної хати, то жінка мітлюю нас вигнала.

— Не потрібно мені вашої газети, — кричала вона — ви чортком підляти!

Це було п'ять років тому назад. А нині? Нині справа інша. В той час одинока У.С.Д.П. була розбита. Істнували лише якісь "патріотичні" та католицькі організації, робітничої організації не було. Але "вродилась" наша преса, вродилась й організація.

Якщо навіть не можна собі представити, коли і як те все повстало.

Величавий Український Робітничий Дім, а при нєму сильна організація. Співацький гурток, аматорський гурток, просвітний гурток, дитяча школа, дитяча мандолинова оркестра, мітінги, дискусії, відкриті, спільне читання книжок і газет, а всім тим завідували діла Укр. Роб. Дому і відділ Секції Жєнщин-Робітниць.

В організації всі передплатники "Укр. Роб. Вістей". Всього газети треба, як мертві! Треба йти з нею й між п'яків і всюди, всюди, в найтемніші кутки. Треба бути відважним, а не брзаливою бабою. А хто ступає, тому й відчиняють.

Обійшли ми так около двайцять хат. В одній давали, в іншій відмовляли, а з одної хати, то жінка мітлюю нас вигнала.

— Не потрібно мені вашої газети, — кричала вона — ви чортком підляти!

Франко: "Книги — морська глибина; хто їх пізнав аж до дна, той хоч і труду має досить, — Львів перли виносити".

І справді, що "дивні" перли виносити". Завдяки нашій пресі і нашій робітничій літературі, як також й нашим передовим працюючим, ми нині стали людьми. Ми нині сильні. Ми величаві, з яким хочуть, чи не хочуть, мусять числитись наші "близькі" і дальні вороги.

Передові товариші є творцями нашої преси, а наша преса є творцем нашої сильної і величавої організації — Товаришеского Українського Робітничого Діма в Канаді.

Від чого наші близькі "приятелі" відпекуються, — ми тим гордімося. Це наш найбільший культурний здобуток, це наша праця, наша кєрвавиця, це — Ми.

І в п'яти річницю засновання нашої робітничої газети, ми можемо крикнути на все горло:

Проч з підтримачем суспільних паразитів і економічної неволі!

Проч з ворогами поступу людства!

Хай живе сильна робітничая преса!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісті" три рази на тиждень!

Симоненко.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n, Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Subscription per year \$4.00 Telephone: J 1468.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Стіваришениа "Українських Робітничих Вістей". Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ПЯТИЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ".

У нас нині небувале свято. Наш часопис, "Українські Робітничі Вісті", святкує свій п'ятилітній ювілей. З радістю вітають свого ювілята наші організації і класове сідоме робітництво та фермерство, інтересам яких він вірно служив цілих п'ять років свого існування.

І є чим радіти, в чому справляти наше ювілейне свято. Наш часопис не тільки що успішно змагався цілих п'ять років зі всіма супротивними течіями, поборював усі перепони і вийшов з тяжкої боротьби побідником, але й виконав великавську працю. А сам зріс, розвинувся і став могутнім борцем за долю поневолених працюючих.

З існуванням нашого часопису тісно звязана історія кожної нашої організації: Стіваришениа Український Робітничий Дім, Робітничої Партії Канади, а особливо П Української Секції, Робітничого Заломогового Товариства та усього нашої культурно-освітньої і суспільно-політичної діяльності за останніх п'ять літ.

Без часопису ми ніяк не змогли б були ні цих наших організацій збудувати ні ніякої загальної роботи виконати. У всьому необхідним помічником в останніх п'ятьох роках був для нас наш часопис "Укр. Роб. Вісті". І виконана ним праця тим більш цінна і важна, що виконував він її серед неімовірно тяжких умов. Тим більший його успіх.

Перше число "Українських Робітничих Вістей" появилось точно п'ять літ тому назад, 22. марта 1919 р., в пів-року після того, як реакційне консервативне правительство закрило було "Робочий Народ", славний босий орган Української Соціал Демократичної Партії в Канаді, що виходив два рази в тиждень та розвивало саму У.С.Д.П. Був це час диких шовіністичних настроїв і страшної реакції.

Саме тоді тільки що з'організовано було в Вінніпегу Стіваришениа Український Робітничий Дім і завдяки старанням його членства та моральної допомозі місцевої трейд-юніонної організації "Трейд енд Лейбор Каунс'л", що був ще тоді під контролею радикального елемента (особливо допоміг справі Р. Б. Россел) й появилось "Українські Робітничі Вісті". "Трейд енд Лейбор Каунс'л" взяла навіть на себе моральну відповідальність перед властями за видавання "Укр. Роб. Вістей".

"Укр. Роб. Вісті" почали виходити тижневиком на вісім сторін і зразу ж зайняли ту саму позицію, на якій агітував славну смерть "Робочий Народ" після десяти літ свого існування. Правда, в початках доводилося редагувати наш часопис дуже обережно, бо цензура була винятково строга. Треба було оглядатися на численні "воєнні закони", а особливо на закон відносно "бутиничної пропаганди", під який можна було легко підтягнути майже чи не все, що звичайно пишеться в революційних робітничих часописах. Той закон це й по нинішній день остається в карнім кодексі, але від якогось часу тільки мертвою буквою.

Саме перед закриттям "Робочого Народу" ухвалено було закон, що кожний чужинський часопис у "ворожій мові" може видаватися тільки за дозволом державного секретаря і паралельно з тою "ворожою мовою" весь матеріал мусить бути друкований також в мові англійській. На п'ятому місяці в цій мові "У.Р.В." подаємо фотографію першої сторінки останнього числа "Робочого Народу", на якій можна прочитати ті правдиві сповідання, про які саме згадуємо, а також першу сторінку першого числа "Укр. Роб. Вістей", друковану в українській та англійській мовах, з видним на горі написом: "This publication is licenced by Secretary of State of Canada".

Та це не єдиною трудністю, з якими доводилося нашому часопису зводити боротьбу від самого народження. Треба було безнастанно відповідати властям на численні доноси і напасти наших ворогів, що оточували нас зі всіх сторін. Не легко було й розповсюдити часопис і ця задача спадала виключно на свідоміших і енергічних товаришів на місяцях. Праця при організованні і поладжуванні справ Стів. Укр. Роб. Дім відірвала від часопису тих товаришів, що могли б були допомогти часописові. Переслідування і напади поліційних властей на редакцію і друкарню часопису, підчас якого знищено адресар і набір одного числа "У.Р.В.", забрано всю переписку, документи і книжки, а також напади і перешукання приватних мешкань товаришів, що працювали при "У.Р.В." і в Укр. Роб. Домі, все це належало тоді до повсякденних явищ.

Але це не вбило ні "Укр. Роб. Вістей", ні не знеохотило товаришів працювати для них. Навпаки, усі ці перешкоди і переслідування ще більше скріпляли завязані і енергію до праці. І "Укр. Роб. Вісті" росли і завойовували собі щораз більшу громаду читачів і вплив серед українського робітництва та фермерства.

Минув рік і "Укр. Роб. Вісті" почали з днем 3. квітня 1920 р. виходити два рази в тиждень, зразу одне число в тиждні на вісім сторін а друге на чотири, а від 16. червня того ж року оба числа (за винятком святкових) тільки на чотири сторін. Сталося це після першого з'їзду Стів. Укр. Роб. Дім, на якому вирішено підтримати наш часопис і дати йому змогу стати пів-тижневиком. Моральна відповідальність за його все це була в руках "Трейд енд Лейбор Каунс'л". Дверва 2. червня 1920 р. створено з членства Стів. У.Р.Д. Видавниче Товариство "Українські Робітничі Вісті", яке й перебрало на себе моральну і матеріальну відповідальність за видавання нашого часопису.

Зростає наш часопис, зростає й Стіваришениа Український Робітничий Дім, збільшилася й увесь наш культурно-освітній рух, зростає свідомість українського робітництва і фермерства.

При кінці 1921 року організується Робітнича Партія Канади і "Укр. Роб. Вісті" ідуть її на зустріч та допомагають організувати українську її секцію, для якої органом вони служать по нинішній день.

В 1922 р. "Укр. Роб. Вісті" дають всю можливу поміч жен-

Робітники, що працюють при нашому видавництві. Сидять: (з ліва на право) — М. Шатувський, Д. Лобай, М. Попович, І. Навізівський і М. Бобовський. Стоять: (з ліва на право) — М. Палюк, Т. Лобай, П. Лотоцький, Н. Бідулька, Д. Хоміцький і С. Василюк.

щинам-робітникам в організованні Секції Женщин-Робітниць при Стів. Український Робітничий Дім.

При кінці 1922 року організується Робітниче Заломогове Товариство і "Укр. Роб. Вісті" дають йому своє повне попертя та відступають свої сторінки для його справ.

Неоцінену поміч дали "Українські Робітничі Вісті" справі медичної помічі (в 1920 р.), відтак (в 1921—1922 рр.) кампанії за допомогою голодуючим в Радянських Республіках, а також справі помічі політичним в'язням в Східній Галичині.

Рік за роком наш часопис здобуває собі щораз більшу популярність серед мас українських працюючих не тільки в Канаді, але й поза її границями. З його впливом мусять числитися свої "рідні" і чужі вероти робітничої класи. Через те й атакують його зі щораз більших орудій. Через те й тягнуть його до буржуазних судів і нападають в щоденній англійській пресі.

Що до його принципової відержаності, то і найповажніші критики зміж наших товаришів на Україні і поважніші противники комуністичного руху зміж українських патріотів визнають, що "Укр. Роб. Вісті" є найсерйознішим і найбільш принципово відержаним українським часописом на американським континенті.

Наш часопис ніколи не кривив своєю фізіономією, до нікого не залізався ради яких небудь ласк або матеріальних "пособів". Він служив тільки одній робітничій справі, давав тільки про інтереси робітничої класи, і боровся безощадно зі всіма її ворогами. За те здобув він собі велике довірря в працюючих мас а ненависть у їхніх ворогів.

Завдяки тому свідомі українські робітники і фермери завжди щиро піддержували і піддержують "Укр. Роб. Вісті". Вони допомогли своему органу виходити пів-тижневиком, а тепер, за їхньою допомогою і по їхній волі, від 1. марта ц. р. він став виходити три рази в тиждень. Колиж взяти ще на увагу, що попри "Українські Робітничі Вісті" за цих п'ять літ видано також 51 книжок різного змісту, а в останніх роках видавалося два журнали "Голос Праці" і "Голос Робітниць", то тоді величезне значіння нашого часопису стане ясним і для посторонньої людини, що не знає ближче тих трудностей і тяжкої праці звязаної з усього цю видавничою діяльністю.

Розуміється, що цей розвиток нашого часопису і усього тісно звязаної з ним видавничої діяльності вимагав не тільки великої праці, але й значної грошової піддержки. Колиж "Робочий Народ" видавався при чотирох робітниках і невеличкій друкарні. Черенки набіралося руками і часопис друкувалося на старій, виточеній пресі за кілька сот доларів. Тоді треба було редактора, співредактора і адміністратора (в одній особі) і двох друкарів. Коли ж 1916 р. рішено збільшити "Робочий Народ" а відтак видавати його два рази в тиждень, то треба було купити лайнотайпи (наборну машину), більшу пресу і ще деякі друкарські прилади, а також збільшити число робітників до 7-ох.

"Укр. Роб. Вісті" в початках видавалися при 5-ох робітниках і тій самій друкарській машинерії та приладах, що і "Робочий Народ" в останньому часі свого існування. Шанше пришлося докупити ще багато друкарських річей і другий лайнотайп. З збільшенням праці в редакції, адміністрації і друкарні, треба було збільшити і число робітників, яких нині працює одинадцять: трох редакторів, адміністратор, експедитор, трох лайнотайпщиків (наборщиків), композитор, пресмен і помічник пресмена. І це число робітників нині не вистарчає. За винятком лайнотайпщиків, всім робітникам доводиться працювати поза денною працею по вечерам. Редактори і адміністратор, що мають багато іншої праці у всіх інших організаціях, мусять майже стало працювати і по ночах, часто далеко поза містом.

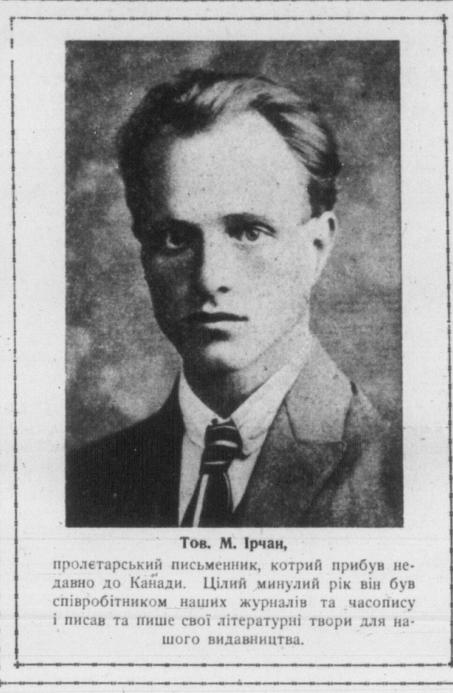
За це праця, як і щирі старання всего того свідомого робітництва і фермерства, що піддержує і поширює наш часопис, журнали і книжки, завжди забезпечували і забезпечують нашої діяльності успіх.

Випускаючи оце 465-те з ряду, ювілейне число "Українських Робітничих Вістей" ми можемо бути горді на велику працю доконану нашим часописом в інтересах робітничої класи та маємо повне право надіятися, що на будуче свідоме українське робітництво і фермерство ще ближче згуртується докола "Українських Робітничих Вістей" і подбає, щоб векорі зробіти їх дневником.

ПРИЕДНУПТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "У.Р.В."

Несвідомий робітник завжди безрадний супроти всяких обманів та шахрайств, що процвітають в капіталістичному ладі, тому й паде безнастанно їх жертвою.

Зробіть його читачем "Українських Робітничих Вістей", а вони допоможуть йому стати розумною і свідомою людиною. За це він завжди буде вам вдячний.

Тов. М. Ірчан, пролетарський письменник, котрий прибув недавно до Канади. Цілий минулий рік він був співробітником наших журналів та часопису і писав та пише свої літературні твори для нашого видавництва.

ДЛЯ МЕНЕ НЕ П'ЯТЬ --- ТІЛЬКИ ДВА.

"Українські Робітничі Вісті" святкують нині п'ятилітній ювілей. А з вами всі ми святкуємо п'ять літ існування "Українських Робітничих Вістей".

А я святкую тільки дволітній ювілей. Для мене "Українські Робітничі Вісті" існують тільки два роки.

Бо тільки два роки тому назад, як я почав їх читати.

А "Робочому Народу" для мене зовсім не існувало... Це свідчить про моє назадняцтво.

Але одночасно це свідчить і про моє впередництво! Лише подумайте, який поступ я зробив за два роки!

Ще тільки два роки тому назад, коли "Українські Робітничі Вісті" ще не існували (для мене) — я був не я. А як два роки тому назад "Українські Робітничі Вісті" почали виходити й для мене, я став я.

Ще й який я! Просто, кажу вам, власна жінка мене не пізнає!

Ще тільки два роки тому назад (перед існуванням для мене "У.Р.В.") я ходив так, як тоді комина — голий по дорозі, босий по морозі і про те був паном.

А нині я вже трохи й одитий і про те тільки "Фармер-Нетяга". А це завдяки тому, що для мене почали існувати "Укр. Роб. Вісті".

— Нетяго! — каже він до мене. — Чому твою хату вчора обминув народний діач, який колектував на народні справи? — А ти хочеш, щоб він і твою хату обминув? — Голубчику, десятою вулицею!

— "Голубчику" тут нічого не поможє. Тут буде коштувати тебе чотири долари річно. — І буде обминати? — Буде обминати! — Давай руку!

— І ми перебили собі руки. — Ну, тепер кажи — каже до мене сусід. — Давай перше чотири долари!

Дістав гроші і дав. Добре ті люде сіли в печінках мою сусідови, коли він не довго вагаючись дав мені чотири долари.

— То-ж слухай — кажу я до него. — Народні колектори минають мою хату тому, що у мене є "У. Р. В.". Як тільки прийде панач до хати, а я до него: "сідайте, паничу, почитаємо". Я йому починаю читати, а він вертється, як на гонках. А відтак не відержавши "інквізиції" — за шапку і в двері.

— І більше не приходив? — Приходив, ще й приносить свою літературу і хотів мені читати. Але я сказав йому словами Шевченка: "В своїй хаті, своя правда і сила і воля".

— А він що на це? — Він тільки зашлякував. — І від тоді минає твою хату? — Так, минає.

— Зараз же пішли мені за "Укр. Роб. Вістями"! — сказав мій сусід.

Це було рік тому назад. І нині мій сусід святкує першу річницю існування для нього "Укр. Роб. Вістей".

У фермера не всі в хаті грамотні. А самому фермерові часто треба відлучитися з дому.

Що до мене — то я "сеїф". У мене є вже Гануна. Як я тільки з дому, а панич-колектор до хати, то Гануна зараз за "Укр. Роб. Вісті" і читає: "...клай нічого більше не оделзав, бо інсі позиції тих квітів узе своїм титулом вказують, сідо клай твх глосей не бащив..."

Так моя Гануна вичитує паничеві з листа Назарука до Петрушевича про гроші, зібрані ним для старого краю.

— А що ти робиш, як тебе нема дома? — питаю яжесь свого сусіда.

— Я? Як нема нема дома, я тоді дома нічого не роблю.

— О, я зле поставив тобі питання. Що робиш твоя жінка, як тебе нема дома, а прийде панич колектор? Вона-ж не у мене читати?

— Ого-го! Дурниці. Як тільки панич під двері, жінка тиць йому під ніс "Укр. Роб. Вісті".

— І помагає? — Знаменато. Минає аж поза Майкову хату!

Ви думаете, товариші, що це штука? А я кажу вам, що у нашій богом-нам-даній Алберті є такі місцевости, що сам Назарук десять миль докруги їх виминав. І тільки тому, що там фермери читають "Українські Робітничі Вісті".

Щаслива "контри"! Ви-й свою можете ушаслати мені. Тільки поступіть після мого рецепти.

Кажу вам, будете жити як в бога за дверима. Коли-б ше нам розаобути де медицину проти моргочових агентів!

А покищо — ми нині святкуємо ювілей "Українських Робітничих Вістей": хто пятий... а другий, мій сусід перший, а є і такі що й півперший!

Хай живе наш ювілянт! Хай живуть ті, що святкують!

Фармер-Нетяга.

Товаришу або Товаришкю! Так як Тебе вивєла робітнича преса з п'тьми несвідомости, так само може вона зробити з іншими несвідомими робітниками і робітницями. Освідомлення їх, це наше завдання.

Тому старайся, щоб вони читали "Українські Робітничі Вісті".

Яжесь рік тому назад стрічаю свого недалекого сусіда.

ПОЧАТКИ ВИДАВАННЯ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ".

Щоби написати про початки видавання "Українських Робітничих Вістей", треба перше згадати про ті часи, що попередили видавання нашого часопису.

До 28. вересня 1918 р. у Вінніпегу виходив два рази на тиждень часопис "Робочий Народ", який був органом Української Соціал-Демократичної Партії в Канаді. Тодішнє консервативне правління заборонило "Робочий Народ" разом з У.С.Д.П. і іншими соціалістичними організаціями в Канаді. Українські робітники і фермери в Канаді остали без свого часопису.

В січні 1919 р. тов. Ів. Навізівський, бувший адміністратор "Робочого Народу", скликав кількох передових товаришів на нараду в справі видавання нового часопису. На тій нараді рішено звернутися до "Trades and Labor Council" в Вінніпегу, що би він дав від правління дозвіл на видавання робітничого часопису в українській мові. А що "Trades and Labor Council" видавав вже тоді один робітничий часопис в англійській мові п. н. "Western Labor News" ("Західні Робітничі Вісти"), то товариші на нараді рішили, що би український часопис назвати "Українські Робітничі Вісти", а по англійськи — "Ukrainian Labor News". Це тому, що би назви обох часописів були як найбільше до себе подібні, що мало свідчити, що їх видають одні і ті самі люди.

"Trades and Labor Council" радо згодилася допомогти справі видавання українського робітничого часопису і звернулася до правління до дозвіл на видавання "Українських Робітничих Вістей". Треба було виготовити одне число і послати до Оттави до апробати. Товариші М. Попович і Д. Лобай виготовили перше число "Українських Робітничих Вістей" в українській і англійській мовах і "Trades and Labor Council" послала його до державного секретаря в Оттаві. Проминуло около два місяці і від державного секретаря прийшла відповідь, що такий часопис можна видавати.

Товариші вважали негайно за роботу. На редактора "Українських Робітничих Вістей" покликали тов. Д. Лобай, який був першим співредактором "Робочого Народу", а від липня 1918 р. (коли редактор "Р.Н." тов. М. Попович виїхав був на Захід збирати гроші на Укр. Роб. Дім в Вінніпегу) його фактичним редактором. На адміністратора покликали тов. Ів. Навізівського. До роботи в друкарні прийнято тов. І. Зелеза, як лайнотайпшика і тов. І. Людика, як композитора. Перший з них працював як лайнотайпшик при "Робочім Народі". На експедитора прийнято тов. М. Бобовського. Таким робом всіх товаришів при видавництві "Укр. Роб. Вістей" працювало з початку п'ятьох.

Дня 22. марта 1919 р. вийшло перше число "Українських Робітничих Вістей" в українській і англійській мовах, як це видно на поміщеній в цій числі фотографії останнього числа "Робочого Народу" і першого числа "Укр. Роб. Вістей". Таких чисел в двох мовах вийшло п'ять, з них чотири числі на 4 сторони, а одне число на 8 сторін. В тих п'ятьох числах все мусіло бути друковане паралельно в українській і англійській мовах. Навіть жертви на Укр. Роб. Дім в Вінніпегу були покітовані в обох мовах.

Від свого 6-го числа, себто від 26. квітня 1919 р. "Українські Робітничі Вісти" почали виходити лише в українській мові. Та таких чисел вийшло без перешкоди лише три, всі по 8 сторін. Після виходу 8-го числа "Укр. Роб. Вістей", з дня 10. мая 1919 р., у Вінніпегу вибух відомий генеральний страйк, який застановив цілковито всю працю в місті. З вибухом страйку перестали виходити і "Українські Робітничі Вісти".

Видавання перших вісьмох чисел "Українських Робітничих Вістей" було звязане з найбільшими перепонами зі сторони цензора. Не думаємо, що би робітничий часопис взагалі мав за цензором тільки до діла і то в такий оригінальний спосіб, як власне мали "Укр. Роб. Вісти" в перших початках своєї існування. Коли, приміром, в Польщі на пресу наложена е цензура, то цензор вичеркує олівцем-яєлюбі собі місця і на тім ціла справа кінчиться. Рідко коли буває, що за сконфісковану річ тягнуть ще потім до суду. Не те було за часів консервативного правління в Канаді на початку 1919 р., коли урядова цензура в "Укр. Роб. Вістях" ніхто не вичеркував нічого олівцем, але за те цензор бомбардував що тиждя редакцію телеграмами і листами, в яких на останку грозив не лише забороною "Укр. Роб. Вістей", але й потягненням до судової відвічальності видавців часопису.

І думаєте, дорогі читачі, який матеріал в "Укр. Роб. Вістях" не подобався цензорам? Чи може революційні статті, що закликали до повалення правління? Зовсім ні. Таких статей в "Укр. Роб. Вістях" не було. Цензорів не подобали звичайні новинки, подавані за англійськими буржуазними газетами, бо в тих новинках говорилось про успіхи революційного робітництва в Європі. Цензор писав, що ті новинки старанно добирається, що би при їх допомозі поширювати большевицьку пропаганду. А тимчасом хто був тому винен, що європейський пролетаріат здобував в 1919 р. щораз нові позиції? (Саме тоді Баварія і Бесарабія зістали проголошені радянськими республіками, а радянська армія прогнала всіх контрреволюціонерів з України. Також в інших краях Європи революційне робітництво було тоді горою.) В останнім своїм листі цензор загрозив відібранням дозволу на видавання газети та потягненням її видавців до судової відвічальності. І хто знає, чим було би те все скінчилося, як би не страйк, котрий застановив видавання "Укр. Роб. Вістей" і тимсамим звільнив цензора від виконання його погроз.

Товариші можуть собі тепер уявити, серед яких обставин приходилося редагувати на початку "Укр. Роб. Вістей". Про що було тоді писати, коли цензор грозив замкнення газети за подання новинки, перебрані з англійських буржуазних газет? І ця погроза була серйозна, бо-ж кілька місяців перед тим був заборонений "Робочий Народ". Цензор на жарті листів чи телеграм не послав.

Підчас страйку "Українські Робітничі Вісти" не виходили через два місяці. Останнє число перед страйком вийшло 10. мая, а перше число після страйку появилася 12. липня. В часі страйку позиції і військові зробили ревізію в редакції і друкарні "Укр. Роб. Вістей", причім в друкарні порозкидали по підлозі черенки та позабирали з бюрка адміністраційні книжки і ріжні документи. Подібні ревізії переведено і в поодиноких товаришів, що працювали при "Укр. Роб. Вістях" і в Укр. Роб. Домі.

Після страйку, почавши від 12. липня 1919 р., "Українські Робітничі Вісти" почали знова виходити без ніяких дальших перешкод — один раз на тиждень по 8 сторін друку.

ХТО ДАЛЬШЕ ПРАЦЮВАВ ПРИ НАШМ ВИДАВНИЦТВІ.

В жовтні 1919 р. тов. Зелеза, лайнотайпшик, полишив працю і на його місце прийнято тов. С. Васидину. В листопаді 1919 р. взято до праці в друкарні тов. Н. Бідульку, як пресмена. Того самого місяця став працювати в друкарні тов. П. Лотоцький, як лайнотайпшик. При тих робітниках "Укр. Роб. Вісти" виходили раз на тиждень по 8 сторін.

Дня 10. квітня 1920 р. "Українські Робітничі Вісти" почали

виходити два рази на тиждень: число з середи на 8 сторін і число з суботи на 4 сторін. Тому, що роботи при газеті збільшилося, до редакції "Укр. Роб. Вістей" покликали ще одного товариша, а це М. Шатувського з Едмонтону, який вже перед тим часто дописував до газети. Таким робом від 10. квітня 1920 р. в редакції почали працювати тт. Д. Лобай і М. Шатувський. З днем 16. червня 1920 р. оба числа "Укр. Роб. Вістей" (з середи і суботи) почали виходити на 4 сторін. В липні 1920 р. прийнято до науки в друкарні молодого хлопця тов. М. Палюка, а в вересні того-ж року ізза фінансових нестатків звільнено від роботи тов. І. Людика, композитора.

В січні 1921 р. прийнято до праці в друкарні тов. Д. Хоміцького, як композитора і лайнотайпшика.

В марті 1922 р. почав виходити місячний журнал "Голос Праці". На редактора цього журналу покликали тов. М. Поповича. В червні 1922 р. куплено до друкарні новий лайнотайп.

В марті 1923 р. почав виходити другий місячний журнал "Голос Робітничий", орган Секції Жінчин-Робітниць при Ст. У.Р.Д. Редакторство цього журналу обняв також тов. М. Попович, котрий редагував від тоді два журнали. В марті 1923 р. прийнято до роботи в друкарні тов. Т. Лобая, як лайнотайпшика.

З початком марта 1924 р. "Українські Робітничі Вісти" почали виходити три рази на тиждень, а "Голос Робітничий" (телер "Робітниця") два рази на місяць. За те застановлено видавання "Голосу Праці". До редакції "Укр. Роб. Вістей" покликали ще й тов. М. Поповича, котрий редагував попередно оба журнали.

Нині працює при нашм видавництві одинадцятьох товаришів: 3 редактори, 1 адміністратор, 1 експедитор, 3 лайнотайпшики, 1 композитор і лайнотайпшик, 1 пресмен і 1 помічник пресмена.

В. Зінчук.

П'ЯТИЙ ЮВІЛЕЙ.

З дрібних-крівавих центів,
Що тяжко заробляли,
В найтяжчі дні і тижні,
Наш храм ми будували.

Самі невчені, прості,
Підійжи капіталу,
Ми будували храм цей
Собі на користь, славу.

Крикливі "вчені" люди,
Зробили хортами,
За миску сочевиці,
Все гналися за нами.

В нас всіх бажання світла,
В них під полою ніж,
Наша програма — правда,
А їх — лиш Юдин гріш.

Та нині ми питаєм:
— Чи чуєте ви? Гей!
В нас свято наших "Вістей",
В нас п'ятий ювілей!

Сьогодні радість всюди,
Де томяться раби,
Де є насильство й подлість,
Де богом є пани.

В глибоких-темних майнах
Підземній кітловині,
У фабриках й на фармах
Святкують свято нині.

І боються серця наші,
Немов-би на ковалі,
Кують вінки святочні
З заліза і зі сталі.

П'ять літ минуло нині
Борні із темнотою,
З обманством і нахабством
І з нашою бідою.

П'ять літ не спочивали
Мозольні наші руки,
П'ять літ день в день горнулися
Усі ми до науки.

І сьогодні ми не темні,
Знаєм де класти ногу,
Бо наші "Укробвісти"
Вказали нам дорогу.

Гей люди, браття, друзі,
Як радісно у грудях!
Ми-ж силу вже добули
По тернях, тяжких трудах!

Ми знаєм вже де правда,
Тому — вперед всі сміло!
Хай "Вісти" розростуться,
Гуртом лишень за діло!

Гей!
Нині п'ятий ювілей!
На ковалах биймо враз —
Дзень — дзесьлені!...

КАРЛО МАРКС ПРО ПРЕСУ.

Говорити, що преса (капіталістична) є представницею публічної опінії, значить накидати обиду на інтелігентних людей. Чи-ж можна надіятися правди з жерел фальшу, світла — з країн темноти, ввічливості і щирості від тих, яких завданням є клевета, перекручування і обманство? Розуміється, що ні.

Тому є необхідний орган, який був би подальше від гнилизни, продажности, ставби мінцю, незражений атаками і провадженій людьми, які думають, що їх обовязком є ширення правди, осягненої мозольною працею та гіркими терпіннями.
Карло Маркс.

ТОВАРИШУ! Ви тільки що перечитали, що каже Карло Маркс про пресу. Чи ви так поступаєте? Якщо поступаєте, то яку газету ви читаете? Коли не читаете ніякої, то "Українські Робітничі Вісти" ждуть на Вас вже п'ять літ! Зараз же передплатіть собі "Укр. Роб. Вісти" і скажіть своєму сусідові і товаришові по праці, що би він передплатив!

ПРИВІТ ВІД ПОЕТА ТАРНОВСЬКОГО.

Дорогі Товариші!

З нагоди п'ятилітніх роковин існування "Українських Робітничих Вістей" заслаю Вам щирий привіт і бажаю якнайкращих успіхів в будуччині.

ЧЕРВОНІ ВІСТИ НАМ!

Вони ростуть, ростуть ті наші вісти —
Червоні вісти нам!
Нові надії (Ще події!)
Робітничим умам!

А скільки то було терпіння!
А скільки то змагань!
І мчало бистре голосіння:
— "Робітнику устань!"

І пролетіли вісти місто,
І пролетіли край...
Устав робітник: — "Вісти, вісти!
Червоні вісти дай!"

Вони ростуть, ростуть ті наші вісти —
Червоні вісти нам!
Червоні ді... Ще надії! —
Червоні вісти нам!

М. Тарновський.

Нью Йорк, 12. III. 1924.

ЗРАДА СВОЄЙ КЛАСИ.

Тисячі передплатників та читачів ворожого преси належать переважно до працюючого люду. Саме вони є тими, що дають пресі, призначеній для їх поневолення, велику силу, якою вони розпоряджаються. Робітник, котрий замість робітничого часопису передплатує орган ворогів робітників, — сповняє духове самовбивство, злочин на власних братах, зраду своєї класи. Преса є нині найуспішнішим засобом поневолення. Опануємо її, а стане вона найуспішнішим засобом визволення.
Лібкнехт.

ПРОМОВА ТОВА. КАШЕНА НА З'ЇЗДІ ФРАНЦУЗЬКОЇ КОМПАРТІІ.

"Іманіте" помістила промову Марселя Кашена на з'їзді французької комуністичної партії, з якої подаємо салюуючі уривки.

"Політика імперіалістичної буржуазії приводить в Німеччину і Францію до катастрофи. Після того, як керуючі кола буржуазії грубо обдурювали громадську думку що до справжнього становища країни, вони амушені визнати величезний дефіцит. І вони намагаються покласти на плечі пролетаріату тягар нових фіскальних податків, які зроблять нестерпимим і без того тяжке економічне становище пролетаріату. "Комуністична партія повинна зустрітись віч на віч з тим становищем, що утворилося, для того щоби повернути хід подій в інтересах революції, вона повинна терміново виробити практичні шляхи.

"Наша партія оточена нечисленними супротивниками й ворогами. Урядова буржуазія жорстоко переслідує комуністів і вся преса провадить проти комуністів люту кампанію брехнень і обид.

"Але події з кожним днем

чимраз більше стверджують правоту нашої справи. Вони прискорюють розклад капіталістичного устрою. Вони наочно доводять безсилність і абсурд соціал-реформізму. Події насичені революцією. "Для того, щоби завонати широкі маси для нашої справи, для того, щоби відерти їх з під впливу буржуазії та її агентів, для того, щоби направити їх на революційний шлях, ми повинні весь час зміцнювати нашу організацію, діяти на всіх бових ділянках з рішучістю і розумінням справи і скерувати нашу спільну волю неухильно до наших великих цілей.

"Звернемось до Комінтерну до великої російської революції, джерел життя і діяння, яскравих світочів, що вказують нам шлях і до невгаслих джерел наших ідеалів з гарчким засвіченням нашої відданості і нашої дисциплінованості. (Гучні оплески). Повстанемо, не знаючи втомі проти усіх перешкод, які б вони не були, обрешіть досвідом, що йде до нас з Росії і згадою про тих товаришів з надлюдською волею, що творили шлях, імена яких

на віки користуватимуться пошаною з боку міжнародного пролетаріату". (Оплески.)

ГРОШЕВА РЕФОРМА В РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІКАХ.

Радянські газети з половини лютого ц. р. подають таку постанову Центрального Виконавчого Комітету і Раді Народних Комісарів Союзу Рад. Соц. Республік:

Зважаючи на випуск державних скарбових білетів вартістю в 5, 3 і 1 карб. зол. і скорий випуск срібної монети, Ц.В.К. і Раднарком С.Р.С.Р. ухвалою:

1. Припинити з 15. лютого 1924 року друк радянських грошових знаків, вартості яких не зазначено в твердій валюті.

2. Припинити з 15. лютого 1924 року дальній випуск зазначених в ст. 1. грошових знаків з валютного управління Народного Комісаріату Фінансів С.Р.С.Р., так само як і з особливих запасних фондів Н.К.Ф. на місцях.

3. Знищити в установленім порядку запаси зазначених в ст. 1. грошових знаків, що залишилися в управлінні фабрики виготовлення державних знаків, у валютному управлінні та в особливих запасних фондах Н.К.Ф. на місцях.

4. Зазначені в ст. 1. грошові знаки, пущені в обіг до 15. лютого 1924 року та находячіся в касі Н.К.Ф. С.Р.С.Р. в державних і громадських установах, підприємствах та в приватних осіб, зберігають свою законну виплатну силу до страйків, які підлягають визначенню особливою постановою Раднаркому С.Р.С.Р. про порядок викупу зазначених грошових знаків.

В ЯРМІ РУМУНСЬКИХ ПАНІВ.

(Жалювий режим в бесарабських тюрмах.)

З Озес повідомляють, що там збільшився приток емігрантів, що втікають з Румунії. Емігранти розкаують про жахливу жорстокість в бесарабських тюрмах. Звичайно карать так, що боють по голові й тілі товстим канатом, намоченим у рідній оцту й солі. Уязнені в кишинівській в'язниці сотні бесарабських революціонерів — засуджені умирати помалу. На сніже повітря виводять раз на тиждень. Уязненіх примушують чистити голими руками асенізаційні ями. Коли не скинуть шапки перед адміністрацією — за це саджають в чорний карцер. Книжками, крім релігійних, заборонено користуватись.

Робітничий клас без своєї робітничої преси — все одно, що військ без зброї. Буржуазія своєю сильною пресою може баламутити її, роз'єднати і побити, бо вона не має чим вислати буржуазного баламутця і потребу робітничої солідарности та відваги буржуазній атаці.

Редакційна кімната і редакційний персонал.

ПРОЛЕТАРСЬКА ПРЕСА.

Преса означає для суспільства те зерцало, в якому відбивається правдивий образ публічного суспільного ладу. В суспільстві ж і журналіст не лежить так як в мистецтві одна думка, одна ідея, — бо вони є тенденційні, т. є. призначені для певної групи, певної класи людей. Хоча над пресою працюють так звані інтелігенти в редакційних конторах і хоча П зладжує наборщики в друкарні, то однак П зміст і П напрям диктує пануюча класа. Сьогодні тримає буржуазія пресу в своїх руках і зажадає на свою службу, щоби при помочі преси доказувати день в день існування своєї класової влади.

Коли буржуазія була ще революційною, коли вона ще боролася з феодальною владою, тоді була П преса молода, повна життя, перенята тим демонічним огнем, що питоюй кожній класі в часі П визволення. Хто не читав її сьогодні з подивом ті великі її ширі думки, що їх ширила велика французька революція в часописах і брошурах? Сили, що їх століттями спиняли в гнобленні, уявлялися тепер і спричинили такий героїчний розмах в творчій пресі тодішньої доби. Свідомість, що минулий і сучасний суспільний лад є зачужий і занадто неспосібний, і бажання зміняти його — виправили в рух, оживляли, переймали вогнем що пору і П пресу. Люде догадувалися тоді немирничих правд.

Пролетарська преса, заповнена новими, революційними ідеями, холодна й твереза в оцінюванні економічних і політичних фактів, суворя й критична до всього існуючого, багата в цеглини для будови нового громадянства, — вона не повинна в своїй суті і в своїх засобах протинитися ідеальному соціалістичному визволенню. Так як чисті й ясні є основи соціалізму, так тільки чистий й ясний може бути пролетарська преса.

Сьогодні, коли пролетаріат стоїть в току революції, можна завважати також таку соціалістичну пресу, яка ні з огляду на свій зміст, ні з огляду на форму не є революційно-соціалістичною, а тільки носить соціалістичну фірму; цей факт показує нам, що під робітничий рух підшлись дрібнобуржуазні гасла. Такого рода пресу треба безпечно поборювати оспівомлюванням мас, бо вона вносить в пролетарські ряди більше плутанини і заклопоту, ніж маловартні продукти анти-буржуазних пресових репліток. Така преса доказує що дія, що вона недостойна заступати соціалістичні ідеї. Пі зміст для неї є усім! Форма

є нічим. Пролетаріат не має часу силкуватися знайти красиву форму для революційного змісту. Перші пролетарські часописи є зворушливо наївні в своїй формі; але в тому великому дитячому пробуванні такій корінь, така глибина й трагіка, якої ніколи не було в буржуазній пресі.

Буржуазія живе гаслами свободи, рівності й братерства, які в П устах сталися вже фразами. Звідти черпає вона все те, що час від часу додає П черку. Але кожної години придумує вона сама ті ідеали погані. Те, що буржуазія голосить облудними словами, те саме наслідує вона що дня й що години, закриваючи свою роботу гарними фразами визволення народів і демократії. Тут стверджується немирничя правда, що ніякий ідеал не може здійснитися на основі, яка йому є чужою. Буржуазія преси є кусником тавої чужої гнилої основи; з неї виростає все, що називається "публічною опінією". Ця преса обороняє сьогодні всі суспільні явища, які є заборонами перевороту, — а небагом упаде вона разом з буржуазією в гроб, бо все загинув, що не може пристосуватися до процесу розвою, що до нього не належить. Коли побудуємо буржуазної преси, тоді отворитися нам широкі поє для оспівомлюючої праці в соціалістичному дусі.

Пролетарська преса, заповнена новими, революційними ідеями, холодна й твереза в оцінюванні економічних і політичних фактів, суворя й критична до всього існуючого, багата в цеглини для будови нового громадянства, — вона не повинна в своїй суті і в своїх засобах протинитися ідеальному соціалістичному визволенню. Так як чисті й ясні є основи соціалізму, так тільки чистий й ясний може бути пролетарська преса.

Сьогодні, коли пролетаріат стоїть в току революції, можна завважати також таку соціалістичну пресу, яка ні з огляду на свій зміст, ні з огляду на форму не є революційно-соціалістичною, а тільки носить соціалістичну фірму; цей факт показує нам, що під робітничий рух підшлись дрібнобуржуазні гасла. Такого рода пресу треба безпечно поборювати оспівомлюванням мас, бо вона вносить в пролетарські ряди більше плутанини і заклопоту, ніж маловартні продукти анти-буржуазних пресових репліток. Така преса доказує що дія, що вона недостойна заступати соціалістичні ідеї. Пі зміст для неї є усім! Форма

менту, що вона вище ставити зовнішній вигляд ніж зміст. За потоком слів скриває вона правду, бо боїться, щоб П не пізнали.

Пролетарська, революційна преса не має ніякої підстави бути нещирою. П велика місія — це вільне від сторонніх впливів збадання всіх суспільних явищ, безпощадне викриття всього, що є несправдливим й

що лишилося поза історичним розвитком. П завданням є навічати ясно й правдиво ідеї соціалізму, зміст і розвій пролетарської культури. Вона є вогнищем, збором усього революційного. В П змісті, достойному соціалістичним ідеям, показується вагість і можливість розвою пролетарської визвольної боротьби.

Г. Ліндеман.

"УКР. РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ" З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ.

Нині, в суботу, 22. марта 1924. українські робітники і фермери в цій Канаді а то й в Злучених Державах святкують п'ятнадцятиріччя "Українських Робітничих Вістей".

Нині п'ять літ минає, як на місці "Робочого Народу" появилсь перше число "Українських Робітничих Вістей", а котре українські робітники і фермери прийняли з великою віткою. "У. Р. В." своїм змістом й чисто робітничим напрямком були до вподоби багатьом фермерству й робітничтву, і тому то "У. Р. В." тишалися і тишались таким своїм успіхом, який вони оспівали протягом п'яти літ свого існування.

"Українським Робітничим Вістям" приходилось переживати різкі кризи, різкі недостачі, але помимо того всього "Укр. Роб. Вісти" розвивалися, розвиваються і будуть розвиватися і оспівомлювати українських фермерів і робітників в Канаді і показувати їм правильний шлях в боротьбі зі своїми такими українськими глитаями зокрема, а глитаями цілої кулі земської взагалі. Тільки "Українські Робітничі Вісти" можуть цю роботу виконати, бо вони стоять на правильному шляху класової боротьби і в них тільки одна мета була, є і буде — щоби повалити цей несправедливий лад, а на його місце встановити новий — лад братерства і справедливости, лад де не було б ні хлопа ні пана.

"Укр. Робітничі Вісти" — часопис найпопулярніший між українським робітничтвом в Канаді і найбільше його любить українське робітничтво і бідне фермерство. Чому? Тому, що "Укр. Роб. Вісти" від початку свого існування і по нинішній день обороняють інтереси українського працюючого люду в Канаді і поневоленних братів в Східній Галичині.

Незбитним фактом і доказом є те, що "Укр. Роб. Вісти" за час свого існування підняли українських робітників і фермерів на вищий рівень освіти і потрафили зорганізувати в так сильну організацію українських робітників і фермерів

в Канаді, як Стіваришення Український Робітничий Дім. "Українські Робітничі Вісти" уміли своєю тактикою уміли підійти і пояснити українським робітникам і фермерам, що то таке є Стіваришення У.Р.Д. і яку воно принесе користь українським трудовим масам. Варто зазначити, що "Укр. Робітничі Вісти" від початку свого існування по нинішній день не мали і не мають ніякої за собою плями і ніколи не зрадили робітничі інтереси, а все і всюди оборонили і обороняють і будуть обороняти робітників перед капіталістичними хижакками.

Одним словом "Укр. Роб. Вісти" — це часопис, який гідний попертя зі сторони українських робітників і фермерів як матеріального, так і морального. Це є одинокий часопис в Канаді, котрий обороняє і буде обороняти робітників і фермерів в правильний шлях в шоденній їх боротьбі. "Укр. Роб. Вісти" на кожнім кроці все і всюди боронили і боронять Радянський Республік як перед своїми, так і чужими контрреволюціонерами.

За допомогою "Укр. Роб. Вістей" були поорганізовані комітети: комітет помочі Радянській Україні, комітет помочі політичним в'язням в Східній Галичині і багато інших. За допомогою "Укр. Роб. Вістей" зорганізовано Запomoгове Робітничє Товариство, котре гарно розвивається і працює в тім напрямку, щоб як найбільше зробити це товариство чинним.

"Українські Робітничі Вісти" все і всюди перестерегають українських неспівомлюючих робітників, щоб не купували бондів, котрі видав Петрушевич, а котрі розпродавав Назарук і Ко. "Укр. Роб. Вісти" писали і доказували, що бондами ніхто не купив і не купити свободи і 14-ий март 1923 року потвердив те все, що "Укр. Роб. Вісти" протягом трох літ писали про так звану З.Н.У.Р. з Петрушевичем на чолі.

Зсумувавши разом всю роботу, то "Укр. Роб. Вісти" протягом п'яти літ свого існування зробили дуже а дуже бага-

то, а найголовнішим з поміж той роботи є — Стіваришення Український Робітничий Дім, котре протягом короткого часу успіло так багато зробити: сентралізувати в одно тіло всі Українські Робітничі Діми. Найбільша заслуга в цій роботі належить "Укр. Робітничим Вістям" і тим товаришам, котрі працювали і працюють по нинішній день при газеті і стараються, щоб "Укр. Роб. Вісти" несли світло правди між українських робітників і фермерів в Канаді.

"Українські Робітничі Вісти" своєю умілою і ширною працею принадали до себе все українське робітничтво і бідне фермерство, котре тепер працює в тім напрямку, щоби "Укр. Роб. Вісти" були і на дальше його провідником в шоденній боротьбі.

Треба зазначити, що "Укр. Роб. Вісти" виходять вже три

рази на тиждень! Що це значить? А це значить, що українське робітничтво і фермерство зрозуміло, що "Укр. Роб. Вісти" своєю наукою і тактикою звязують їхнім учителем в шоденній боротьбі і постановило на В. З'їзді Стів. У.Р.Д., щоби "Укр. Роб. Вісти" виходили три рази на тиждень. Я вірю, що на другий рік, 22. марта "Укр. Роб. Вісти" вийдуть щоденником!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісти", хай розвиваються, процвітають і несуть світло правди між українських робітників і фермерів в Канаді!

Нехай не буде ані одного українського робітника і фермера як в Канаді, так і в Злучених Державах, котрий не був би передплатником "Укр. Роб. Вістей"!

І. Я. Павлович.
Гемтрех, Міш.

З зайнтої в перших днях своєї появи позиції, "Укр. Роб. Вісти" не зійшли ні на один шаг. Навпаки, вони викресталися в класовій боротьбі і стало держали своєї визвольної лінії. Це неабияка заслуга. Ми гордимось цим.

Витягачи "Українські Робітничі Вісти", не можна оминати тих товаришів, що працюють в редакції, які своєю ширною працею вірно держали прапор класової боротьби. Це їм треба завдячити в першу чергу, що наша газета так гарно розвивається. Тільки представмо собі, яку величезну боротьбу з чорною сотнею і з ріжними ворогами вивели ці товариші на своїх плечах. Скільки особистих підліх нападів їм пришлося пережити. І тільки завдяки їх видержаності, довкола "Укр. Роб. Вістей" згуртувалися всі передові свідомі українські елементи в Канаді. Тільки завдяки цій праці ми маємо нині таку сильну організацію, як Стіваришення Укр. Роб. Дім.

Що-ж дальше нам робити? А ось що: поширити "Українські Робітничі Вісти" в най-дальші закутні Канади. За це повинні вжитися всі ми: організація, юні, партія і кожний поодинокий читач-передплатник. Мало читати самому, треба ще й другогю навчити читати газету! Чим більше читачів буде мати наша газета, тим краще вона забезпечена матеріально, тим сильніша буде наша робітничя сім'я. Тож за роботу, товариші!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісти"!

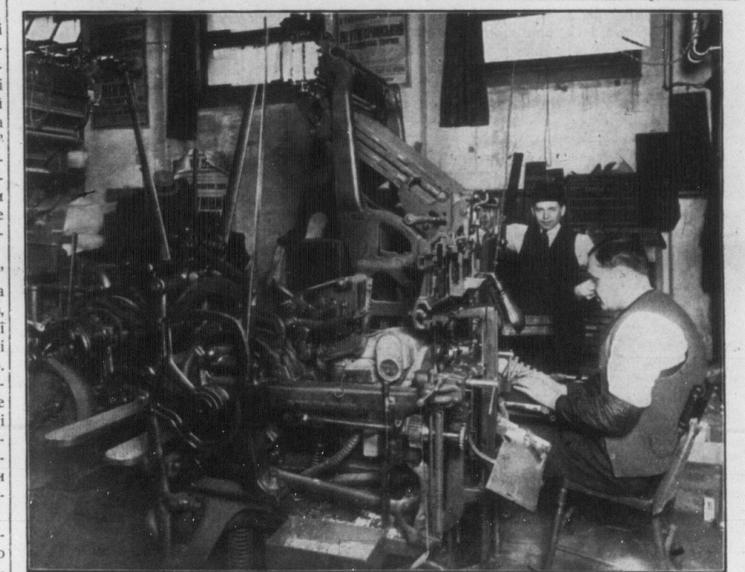
Гр. Михайловський.
Колгорст, Ата.

В П'ЯТНАДЦЯТИРІЧНИЦЮ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ".

В день ювілею п'ятнадцятиріччя "Українських Робітничих Вістей" мимоволі приходять на думку ті дні, коли вони появились перший раз на світ.

Після заборони "Робочого Народу" шість місяців були українські робітники і фермери без своєї газети. Тому воно дуже щиро привитали появу "Українських Робітничих Вістей". Я перебував тоді в провінції Саскачеван. В Європі відбувався великий революційний рух. Українські робітники були відтіті від світа, не

мали правдивих відомостей про те, що діялось в світі. Тоді то товариші в Вінніпегу дожили всіх старань, щоби дати українським робітникам газету. І зрадили українські робітники. На весні вибух страйк в Вінніпегу і знов осталися ми без газети. Трус в друкарні і нагінка паралізують на якийсь час появу "Укр. Роб. Вістей". Ставши на ноги після страйку "Укр. Роб. Вісти" вже регулярно число в число виходили аж до нинішнього дня і вірю, що так само будуть виходити й на далі.

Лайнотайпи (модель 17) і наборщики при роботі.

ЯК ГАЗЕТА ДІСТАЄ ВІСТІ ПРО СВІТОВІ ПОДІЇ.

(Науковий фейлетон.)

— Гало, Джан!
— Славайсу!
— Чи ти шуткуєш?
— І не думаю.
— Чому-ж "славайсукаєш", коли ти невірний?
— А ти чому "галокаєш", коли ти по англійськи ані в зуб не вторпаєш?
— Ага, який іхав, такого й здивав.
— Так і пише.
— Що нового? Ти читаєш газети!...
— А ти чому не читаєш?
— Я вже третій рік збираюся і все якось відкладаю... А ти-ж знаєш мою Маланку!...
— Добре, сідай і слухай:
"Републіканський рух в Персії прибирає грізний характер для династії. Зб бурхливих міністрів прирекли на своїх збірничих домагаються повалення теперішнього режиму і створення республіки".
— Зрозумів?
— Шур!
— Що-ж ти зрозумів?
— А... нічого.
— Слухай знова:
"Републіканський рух в Персії...
— Де, де саме?
— Та-ж в Персії!
— А Персія де?
— Та-ж в Азії!
— А Азія де?

— В синтійському повіті!
— Гі-гі-гі! Ти шуткуєш!...
— А хіба-ж з тобою можна серіозно говорити?
— Вед, якщо ти хочеш, щоби я передплатив тобі і читав газету, то говори серіозно... Навчи мене.
— Розумно говориш. Тож слухай: Персія — це держава налів самостійна, положена за Кавказом і Каспійським морем, між Туреччиною з одної сторони, а Індією і Афганістаном з другої. Зрозумів?
— Я може і зрозумів би, але мені треба пояснити, де положений Кавказ, Індія і це там щось!... Моя макітра не переверить всього нараз. А ти мені скажи, чого та Персія хоче?
— Хочє прогнати свого царя.
— А ти-ж як знаєш?
— Федю, та-ж ось щойно вичитав в газеті! Ось, дивись, бачиш, чорним на білому написано?
— Угу, бачу. А чи та Персія далеко? За океаном?
— За океаном і за кількома морями.
— А твоя газета там була, що вона знає, що там робиться?
— А хіба ти був в Пенсильванії, що як твого тестя забито там в майні, а ти вже того са-

мого дня знав?
— Бо мені дали телеграму.
— Ну, от і до газети також дають телеграми про те, що в світі діється.
— А як я іхав через Голяндський океан, то не бачив на нім телеграфічних стовпів.
— Ти іхав не через "Голяндський" океан, але через Атлантийський.
— Хай буде. Все одно стовпів не бачив...
— Не бачив, бо їх нема. Хто-ж на воді ставити? Зате у воді лежить кабель і по ній так само, як по телеграфу пересилають "каблеграми".
— Бач, чортві Німці, що видумали!...
— А хіба-ж це видумали тільки Німці?...
— Я є "шур", що то видумали Німці. Вони з нечистою силою знають.
— Дурниця. Тепер навіть сам пала римський сповідає своїх вірних по телеграмі та ще й по бездротній!
— Ріді жінці свої скажи!...
— Моя жінка знає. А от якщо ти хочеш послухати, я тобі скажу.
— Бим так здоров, що будеш гнути бонки.
— Бігме ні.
— Слухаю, не боїсь, гріх.
— Але не перебивай.
— Не буду, бим так здоров до дому дійшов.
— Бачиш он на хаті на пати-

ках протягнуто поперек два дроти?
— Та-ж не повизало, бачу.
— Це для перехоплювання радіо-згуків.
— Ну?
— Та й ну. Біжи до тої хати, попроси, щоб дали тобі послухати таку дудку, як коло телефону, а ти почуєш там співи, промови, які виголошують десь аж в Шкаго.
— Якого я дідька там піду, коли я не розумію по англійськи?!
— Я тебе й не посилав, я тільки наводжу тобі примір.
— Та це й я сам бачив, але що це має спільного з Персією і з газетою?
— А ось що: в Персії міністри проганяють царя, чи шаха, як вони його звуть. А в Персії також є радіо-станція. Кореспондент біжить до радіо-станції і передає за кілька хвилин по цілім світі вістку, що Персія проганяють царя. Ось ми вже і читаємо що вістку в "Укр. Роб. Вістях".
— А то гарно! Чи ти бачиш?
— Я хоч не бачу, але знаю.
— Але як то воно так те радіо зрозуміє?
— І це тобі розкажу. Чи ти кидав коли грудкою або камнем на воду?
— Чому не кидав!...
— І що-ж ти бачиш?
— Гі-гі-гі! Нічого. Булькинуло й то все.
— Ти але дивився. Ти не ба-

чав як булькнуло, тільки чув.
А за те ти бачив, як філі колесо розкохидило по воді у всі сторони.
— Розуміється, що розкохидилося.
— Отже бач. А тобі приходило колинебудь в старім краю стояти віддалі й дивитися, як молодича перуть шмаття?
— Ого-го! Ще й не раз! Я часто любив дивитися.
— І що-ж ти бачиш?
— Не... скажу.
— Гарзд, то я тобі скажу. Ти бачив, як молодича вдарить праником?
— Ну?
— Ти бачив, як вона вдарила, але не чув зараз-же згук.
А коли вона піднесла праника до гори, тоді ти почув, як лягнуло.
— Л... бігме боже, що так!
— Слухай дальше: ти чув як на віні стріляють гарматами, а від їх згуків вікна бреньять?
— Чув. Краще не згадувай мені таких страхів.
— Не бійся, на тобі є хрест. Тож знай. Так як на воді від удару розкохидить філі, так само у повітрі, чи в водозі. Тільки у водозі філі бувають всілякі, в тім числі й згуків. Отже коли стріляють гарматами, то той згук розкохидить філі в повітрі, долітає до вікон, бється об них і вони бреньять, або такі розбиваються. Ріжниця тільки та, що водняні філі

ми бачимо, а водозних не бачимо, бо й самого водозу не бачимо. Також водняні філі розкохидять помаленьку, а водозні надзвичайно скоро.
— Ну, то хіба ви там в редакції "Укр. Роб. Вістей" сиділи й чули, як той кореспондент з Персії кричав до вас по радіо, а ти Персія проганяють царя?
— Ага, ти вже шораз розумніші питання мені ставиш. Тож знай. Люде навчилися одержувати в повітрі багато ріжних сортів філь, в тім числі й ті філі, котрими вони користуються в бездротному телеграфі. Для цього люде побудувували в ріжних частях світа радіо-станції. Одна така станція за посередництвом штурчючого апарату посилає філіям вістку, щось подібного, як телеграму по дроті. Та новинка філіями розкохидить у всі сторони. Коли філія долітає до другої станції, вона вдариється об неї, як водняна філія об скалу берега. А в тій станції також є спеціальний апарат, а в тім апараті пластинка, яка хитається від удару філі і відбиває риси і кропки. Відбиває щось в роді звичайного телеграфу. Люде відчитують, перекладають на звичайне письмо ми нині знаємо, що чорна міністри Персії рішили прогнати свого царя.
— Що то наука!

— А то, то! Наука, Крутієн-ку!
— А знаєш ти Куркуленку що?..
— Що?
— Ти... в Канаді... порозумнішав.
— Порозумнішаєш і ти, якщо передплатиш "Українські Робітничі Вісти"!
— Чи справді?
— Попробуй!
— Дай руку! Завтра підемо на почу і я вичлю передплатити. Ти також підеш зі мною, бо я по англійськи знаю тільки "гало" і "шур".
— Добре, піду.
— Слухай, а чи не можна вислати передплати філіями по радіо?
— Е, не варто. Та тут близько і радіо-станції нема. "Моней ордером" теж добре.
— Знаєш що, Куркуленку?
— Що Крутієнку?
— Ми таки розумно нині поговорили!
— І я так кажу.
— Тож нині ти перед від мене "Укр. Роб. Вістям" привіт з днем їх п'ятнадцятиріччя, а завтра я стану їх передплатником.
...
Тож я, шановна редакціє, передаю Вам привіт від Крутієнка і сам остуюсь з привітом та бажань, щоби на сілдуочий рік "Укр. Роб. Вісти" мали свою власну радіо-станцію.
Панько Куркуленко.

Як читати газету.

Декому здається, що вистарчить бути тільки грамотним, щоб уміти читати газету. Інший знова думає, що раз він уміє читати — читає і цього вже вистарчає. Ось тільки одна біда — він прочитає робітничу газету, відтак "патріотичну" і вже не знає котрій вірити, бо про одну й ту саму справу кожна з них пише інакше.

А ось ще один вірець: робітник свідомий, читає дуже багато, а візьме до рук якусь газету або журнал, що перший раз потрапив йому до рук і питає: хто ту газету або журнал видає і де? Або ще другий прибір, що має місце в мій присутності: взяв один товариш в руки "Укр. Роб. Вісти", на першій сторінці котрих великими буквами повідомлялося, що від 1. марта "Укр. Роб. Вісти" починають виходити три рази на тиждень і каже до другого: "бачиш, "Укр. Роб. Вісти" будуть виходити вже на вісім сторінок".

Здається, пустячина? Втім то й річ, що не пустячина. Щоби газету читати й розуміти, мало бути лише грамотним — треба бути грамотним політично й літературно.

А чи багато таких нас найдеться? Не стидаймося, ми вже дорослі — я кажу, що не дуже багато.

Візьмемо першу сторінку газети. В Канаді і Зауценних Державах така система, що на першій сторінці все подаються телеграфічні новинки світових подій. Той самі системи приймаються тут і українська преса. Читаємо ми новинки. Нікитра з українських газет в Канаді і Зауценних Державах не має власних телеграфічних агентств ні в Європі ні в Америці, а всі вони подають свої новинки за буржуазними агентствами. Нікий редактор не дасть собі голови стяти за правдивість цих новинки. Однак вже своїм редакторським нюхом він відгадує, котра з новинки відповідає правді. А вгадує тому, що кожному дану газету новинку попереджали відповідні події, які вже відомі редакторів з газет. Або скажемо, одну й ту саму новинку подають одночасно кілька агентств, це значить, що така новинка більш менш правдива.

Не всі редактори чесні у вибиранню новинки для своєї газети. Многі з них підбирають такі новинки, які підходять під їх смак. Ось, скажемо, редактори укр. чорносотенних газет ненавидять радянську владу, а з нею й Радянську Україну. І ви не знайдете ні одного числа їхніх газет, в яких не міститься брехонь про радянську владу.

Шість і пів років існує радянська влада, шість і пів років з дня на день вони брешуть про неї. Остання найновіша брехня в укр. чорногазетах є, що Зіновев, Каменев і Сталин прогнали голову Раднаркому Радянського Союзу Рикова з Москви на Крим. Певна річ, редактори не виснади цей брехня з пальця, та брехня походить з вищих жерел буржуазної телеграфічної агенції десь в Ридзі або Бухаресті. Але ж редактори чорносотенних газет дуже добре знають, що це брехня, але вона їм любі і вони підсовують її своїм читачам.

А що ж на це читач? Він читає й тре лоба. Бо він політично неграмотний. І тільки завдяки тому редактори чорносотенних газет можуть дурити його шість літ з дня на день грушками на вербі.

А то візьмемо пересічного читача. Наспіла, скажім, телеграма, що у Львові замкнено "Землю і Волю" і ту телеграму передрукували "Укр. Роб. Вісти". Прошлов тиждень від появи телеграм, а "Земля і Воля" приходять своему передплатникові.

— Е, слушайте, товариші, ви писали, що "Землю і Волю" замкнено, а вона ось приходять.

Або в часі війни, я мав таку суперечку з одним робітником, невідомим ворогом свідомого робітництва. В "Укр.

Роб. Вістах" поміщено було новинку, що австрійські війська відобрали від російських Львів. А той робітник кілька днів пізніше одержав від батька зі Львова листа, в яким він повідомляє його, що вони вже від довшого часу живуть під російською владою, яка заняла вже цілу половину Австрії. І той робітник з кулаками доказує мені, що "Укр. Роб. Вісти" брешуть, бо йому сам батько пише, що Львів в російських руках.

А справа мається дуже просто. Коли, скажемо, наспіє телеграма про замкнення в Галичині якоїсь газети, то телеграма приходить з Європи до Вінніпегу за один день. А та замкнена газета буде приходити ще своему передплатникові до Канади цілих три тижні, тобто, буде приходити ще так довго, як довго з Європи до Канади йде пошта. Так само мається справа з листом того робітника. А той лист йшов зі Львова до Канади окола трох місяців і за той час Львів міг десять раз переходити з рук до рук.

Щоби се зрозуміти, не треба бути й політично грамотним. Тут треба тільки трошки думати. Але є читачі, що й цього не розжвакують і носяться з газетою та питають чому це так. Це ще добре, що питають. А інші ще й сваряться, що редактор їх дурить.

Дорогий читачу! Коли берете до рук газету або журнал, який потрапив вам перший раз, то не пытайте де і хто його видає. Пошукайте, а на його власних сторінках знайдете його видавця і адресу а після цього судіть, що то за газета. Правда і в "Кан. Українцеві" ви знайдете в наголовку, що він "посвячений інтересам працуючих людей", але в тім самім наголовку найдете, що "посвячений він нічим іншим, лише католиками. Значить, судіть не після того, кому дана газета "посвячена", але ким "посвячена". А той "ким", який б гарними гаслами він себе прикривав, він перш всего послужить своїм власним інтересам.

А вже ніяк непростимо читати газету і зараз же передавати другому прочитане в перекрученому виді. Газета повідомляє, що буде виходити три рази на тиждень, а той говорить, що буде виходити на вісім сторінок. Такий читач ніколи не буде знати де і що він коли читав.

Так само і з читанням книжки: "ото гарну книжку я прочитав" — хвалиться часом один другому робітник.

— Яку книжку? Як вона зветься?

— Я вже забув, як вона зветься.

— А якого автора? Хто її написав?

— Хто її написав? А я почім знаю, хто її написав?

Або:

— Я забув подивитися на імя автора.

Такий читач, щоби він читав книжки ціле своє життя, він не буде літературно грамотний. Він ніколи не відріжнить одного твору від другого. Він ніколи не буде знати, що і в якого автора він читав, і на завжди останеться літературним анальфебетом.

Робітник, що хоче і старатись бути грамотним політично й літературно, він не лише читає, він студіює. Коли він стало слідити за газетою, читає її статті, фейлетони, він не по підписові відгадує автора, але по духові, по змістові й формі його писання. Він знає який письменник і в якій книжці пише про дану річ. Читачи навівають буржуазну англійську газету, він в її новинках, її статтях — брехливих, хитро, демагогічно поплутаних вчитаче, що йому потрібно. Це значить — він уміє читати між рядками. Такий читач є грамотний політично й літературно. І такими читачами повинні старатися стати всі українські робітники і робітниця.

У ВЕЛИКОМУ МІСТІ.

Велике фабричне місто, з гарними великими домами на горбку. Фабричні димари сягають аж під хмари. Зимова погода. Снігом прикрита земля, височезні дерева, розгалужені по бульварах, вгинаються під білими платками снігу. Вечер. Мороз скрипить під ногами, на вулицях нікого, тільки там то не там за будинку перебіжить напів одягнене хлопця і викрикує з "бончом" газет під пахвою, шукає покупця на газету, щоб заробити на біду вечеру, і хоч голод і холод дошкудують, він наче не звертає уваги, а кричить. Час від часу перебігає трамвай набитий чорними, змореними, напів мертвими робітниками, які вертають з фабрик до своїх закуренних хаток. Місто, неначе розділене на дільниці. На північній частині розлягається дим з фабричних коминів і розлягається далеко по великій долині та прикриває тисячі розкиданих маленьких домиків. Поміж домками вештаються змарнілі-худощаві постаті муштин і жєнщин, що бігають від сусіди до сусіди і розказують одні другим про свої нестачі. Як подивився на похмуру дільницю міста то бачиш цілком відмінний другий світ. На горбках пишавуться гарні великі доми, обсажені великими деревами, артистично вимальовані будинки. В кожнім домі по 20 кімнат а то й більше. Живе в них тільки одна родина з трох або чотирох душ. Дорога широка, по обох боках дороги гарні вироблені бульвари посаджувани деревами, перед кожним домом великий гарний автомобіль, а з кожного дому розноситься мелодійний тон п'яна. З кухонь чути пахучий запах ріжнородних страв. Шампани і дорогі старі вина розливаються по гарно прибраних столах. Доми роскочні життя! Пани і пані понатуровувани купаються в шампаннах, регочуться і вдовольняються забавами. Доми і подвір'я чистенькі, освітлені електричними лампами, виглядають так, як говорив біблійна легенда про райський город Адама і Еви. І коли вдивився в це роскочне життя насупувється на очі долина з маленькими закуренними домками, яких з поза фабричних димів не видно. Приходить тобі на думку, що в тих маленьких "шмалдах" тиснуться в тісненькій кімнаті пів дозна душ а то й більше, і бачиш, як на холодній підлозі, голі, розкриті, замурзані, скупчилися п'ятеро-шестеро маленьких дітей і гриються одно від другого. Бачиш, як жовта змарніла матір встала раненько і сидить біля холодильної кухні, закурена, і сушить собі голову де роздобути що небудь, щоб заспокоїти голод і холод цих маленьких невинних дітей, що лягли вчєра в вечер гододні, з надією на краще завтра. І бачиш маленьке рудо волосе дівча, що з просіяна говорить хліба... мамо... хліба... Мати тільки здвинула плечима а ясні слези покотились по її змарнілим обличчю.

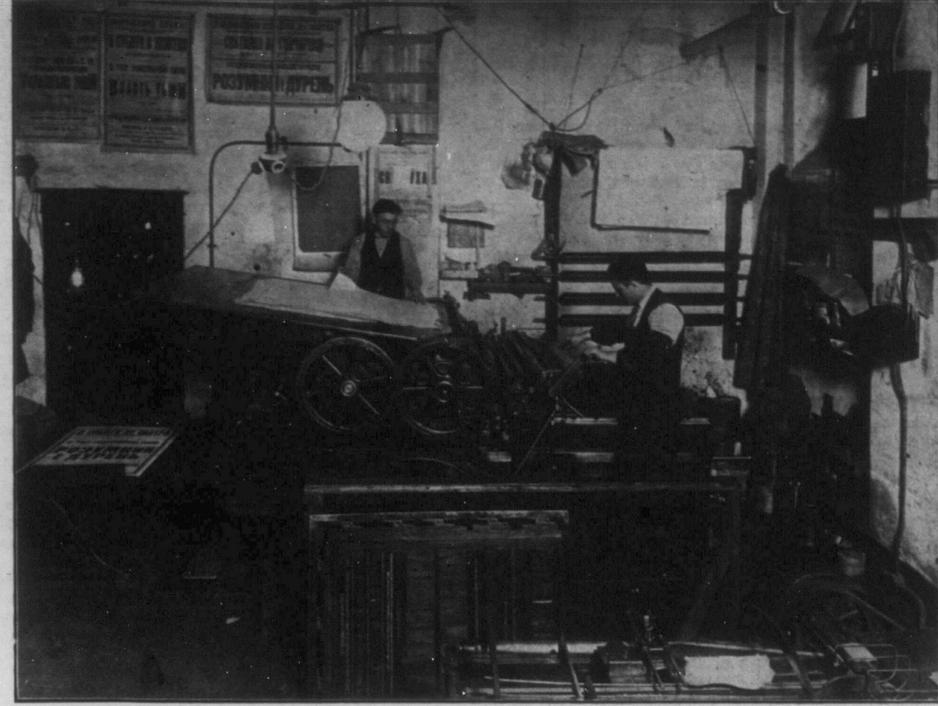
І коли я бачу перед своїми очима ці два світи, роскочне і нужденне життя голодних і холодних, коли бачу, що ті, які працюють-гарують вчєно і живуть в нещасних кімнатах, як ті мурави і з дня на день примірають голодом, а напудрені ніби люди, які ніколи нічого не роблять і не вмють робити, а на все мають слуг, тоді хочеться крикнути на все горло: "Де ж ваша справедливість? Де ж ваша демократія? Де ж ваша вихвалена по під небеса цивілізація?" В той час стаю злющим, забуваю про все і п'янію від злоби...

Але десь далеко в глибині могого замученого серця жєвріє надія на краще. Я вірю. Бірю, що вільне життя такі народяться, що світ цілий побачать люде без кордонів, а в ньому рівну — веселу сімю працюючих. І тому — хочеться жити, хочеться боротись з насильством, рабством і неправдою за рівне — нове життя, за життя любови і братерства.

Чи Ви замовили вже собі перше число журналу "Робітниця", що вийшло 15. марта?

Як ні, то замовляйте. Зміст ріжнородний, дуже цікавий. Багато ілюстрацій! Купуйте, доки не розійшовся наклад, бо потім пожалуйте.

Помешованій. Робітниця. Саскатун, 17. сінця 1924.

Преса, на якій друкуються "Укр. Роб. Вісти", журнал і книжки, з пресменом і його помічником при роботі.

СЕЛЯНСЬКИЙ РУХ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Генеральний секретаріат між народньої селянської ради в Москві дістав відомости з Чехословаччини про все більше ширення з кожнім днем серед чехословацького пролетаріату й селянства — ідеї тісного єдиного робітництва та селянства. Керуюча в Чехословаччині аграрна партія втратила довірря працюючих мас. В 1917 році ця партія пообіцяла селянство віддати до його користуванню всі землі, що належать поміщикам Німцям та вагадці поміщикам інших національностей. Через ту обіцянку партія дістала на виборах більшість голосів. На ділі ж, розуміється, вийшло зовсім не так як було обіцяно перед виборами. Земельну реформу аграрії провадять досить слабо. Землі поміщиків Німців дістались, головним чином, верхам аграрної партії. Селянство ж, мало того, що землі не дістало, але на його була завалена вся вага тяжких податків. Селянство пізнало на практиці, що аграрна партія відвернула від його, виявляючи часом своє відношення гострими проявами незадоволення. По друге, незадоволення політикою верхів охопило й низи селянської аграрної партії. На місцях у багатьох організаціях аграрної партії помічаться сильне незадоволення, що доводить місцеві організації майже до отвертого обурення супроти свого ЦК. Фактично роскол у лавах аграрної партії вже почався. За останній час утворилась нова "німецька аграрна партія".

В угорських районах Чехословаччини організувалась цілком самостійна селянська партія на чолі з Ходжі, при чому ліва частина тої партії не ховалась своїх симпатій до комуністів. В той же час під керівництвом Цанкі утворена селянська партія, що отверто працює з комуністами. На Карпатській Україні, де аграрна партія мала найбільший вплив та дістала за виборів 60% всіх поданих за нею голосів, селянство майже цілком на стороні комуністів. Особливо близька селянським масам ідея створення особливої партії малоземельних селян. Комуністична партія Чехословаччини є на цей час наймогутнішою політичною організацією на всю країну.

Чи Ви замовили вже собі перше число журналу "Робітниця", що вийшло 15. марта?

Як ні, то замовляйте. Зміст ріжнородний, дуже цікавий. Багато ілюстрацій! Купуйте, доки не розійшовся наклад, бо потім пожалуйте.

Помешованій. Робітниця. Саскатун, 17. сінця 1924.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

ПРО ПУАНКАРЕ БІДОЛАШНОГО.

(На "матер" — "баба рака купила").

Покотівся французський франк...

І котиться собі. А вже ж відомий такий закон є фізичний, що коли що покотиться, та ще вниз покотиться, то воно собі котиться, та й котиться... Та й котиться... Та й котиться...

Одне слово, котиться та й... котиться...

Треба ж спинити... Давай спинять...

Пуанкаре спиняє... Бо франкце — французський гроші, а Пуанкаре Раймонд Пилипович — це французський прем'єр-міністер... Найголовніша у Франції "шмиска"...

Чим бог спинить, коли він собі котиться, та й котиться... Котиться та й котиться...

Законпроєктом... І струнгув, значить, Раймонд Пуанкаре фінансового законопроєкту, усього тільки на 108 пунктів...

А франк, тим часом, котиться... І почали той законопроєкт у парламенті голосувати... Проголосували перший пункт...

— А чи ви ж мені довіряєте? — питає Пуанкаре... — Може довіряємо, а може й ні! — кажуть депутати.

...А франк собі котиться? — Хто за "довіряємо"? — 329!

— А хто проти? — 207!

...А франк собі котиться... Голосують третій пункт. — А ви ж мені довіряєте? — питає Пуанкаре.

— Може довіряємо, а може й ні, — кажуть депутати... — Хто за? — 302!

— Хто проти? — 213...

...А франк собі котиться... Голосують пятій пункт... — А ви ж мені довіряєте? — питає...

— Може... І так далі... 108 раз, одне слово не треба написати...

Уявітьте, значить, уже даї самі... Коли вже голосували сто о-сьмий пункт, вийшло так, що Раймонд Пилипович Пуанкаре мусів голосувати, що він і сам собі не довіряє...

І залишився прем'єром... Потому — солідарний з усіма депутатами... —А франк собі котиться... І виграла собі на цій справі сама Польща...

Виграла на вальоризації своєї марки... Що таке "вальоризація" — не знаю...

Спитав одного Поляка, що воно за штука, — каже: — Хоєра...

Може... —А франк собі котиться...

Музей донецьким шахтарам.

За ініціативою одеського Губвиконком музейній відділі Гублоітосвіти організував великий художній музей, який подарував Донбасові одеські робітники. Музей має понад сто художніх картин великої вартости. В найближчому часі музей перевезеться до Луганську.

ХТО ЧИТАЄ -- ТОЙ ЗНАЄ!

ЗАМОВЛЯЙТЕ СЛІДУЮЧІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІЇ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ":

Історія Культури	\$2.50	Марксизм і Дарвінізм20
Теорія історичного матеріалізму	2.00	Земля обітована20
Тарас Шевченко в світлі епохи75	Роскази про сили природи, ч. I20
Юда (драма в 5 діях)75	Перший Бухар Комуніст15
Економ.-політичні проблеми пролет. диктатури50	Розмова про фізку15
Як поставив реалізм і вірування в богів50	Основні засади комунізму15
Шлях до влади50	Введення в національну економію15
Політичний курс політичної економії50	Верхи (поєзія)10
Фізіка нації і національної незалежности50	Нежданий гість (драматетія в 1 дії)10
Безробітні (драма в 3 діях)50	Совітська Росія і буржуазна Польща10
Нарис передісторичних водій40	Роскази про сили природи, ч. II10
Порядник української мови35	Страйкер (драматичний образ)10
Фізіка нації і національної незалежности35	Сучасне став. сільського господаря на Україні10
Перед бурєю (драма в 4-ох діях)35	Хто туди комуністи і прича про воду10
В міттах розуму (драма в 5-ох діях)35	Про правду і неправду віру10
Ми і вони (народна драма в двох діях)35	Револьюційні пісні10
Базар (драма в 4-ох діях)25	Як Галичина вступила в контрреволюцію10
Мандариник (драматичні сцени в одній дії)25	Наука в горлічній курман10
Гайворони (драма в 3-ох діях)25	Україна як об'єкт міжнародної контрреволюції10
Богі25	Про суть та причину туберкульозу10
Фабричні розмови про економію25	В міттах білого орама (поєзія)10
Тези і резолюції III. Конгресу Комінтерна25	Козаччина10
Капіталізм і робітництво в Індії25	Людське суспільство в передісторичних розвитку10
Кара Маркс. його життя і діяльність25	Третій Інтернаціонал і його історичне значення05
Червоні зорі (упоїні)25	Диктатура пролетаріату05
Матеріалізм — філософія пролетаріату25	Хто такі комуністи і чого вони хочуть05
Що таке асесватний союз робітників25	Церква і радянська влада05
Як сити пшав до гори нозам (ком. в 3 діях)25	Межи людиною та машиною05
3 жєтня першого чоловіка і сучасних дикунів25	Нова політика Совітської Росії05
Найважча праця і капітал20	На чім боні справедливості05
Заробітня плата, ціна і виск20	3 історії царя-голова05
Маркс і Енгельс про диктатуру пролетаріату ..	.20	Фармер і робітник05

Замовлення wraz з грішми посилайте на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

ВИДАВНИЦТВО "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" ЗА П'ЯТЬ ЛІТ.

Коли ми нині говоримо про існування "Українських Робітничих Вістей" і підсумовуємо їх п'ятилітню працю на організаційній і освітній полі, то під цим зглядом маємо на душі не саму лише газету — "Українські Робітничі Вісті", але ціле видавництво "Українських Робітничих Вістей".

Певна річ, що в цій видавничій — "Укр. Роб. Вісті" були головним чинником. Однак не треба забувати і про інші галузі праці видавництва, хоч ті галузі здаються були побічними. Але не тільки так здається, бо побічними вони не були. На них так само видавалися кошти, присвячувався час, енергія, зуживалися машини і т. ін.

Найважливішою галузю по праці газету було видавання книжок. Так за п'ять літ свого існування видавництво "Укр. Роб. Вістей" видало 51 ріжних книжок і більших та менших брошур. Певна річ, коли на початку свого існування видавництво само ледьвo животило, не могло тоді бути й мови про видавання відповідних брошур, хоч брак їх серед українських трудящих мас Канади дуже відчувався. Так в 1919 році видало тільки одну брошуру "Про походження людини".

В слідуєчому, 1920-ім році видавництво видало вже 8 брошур і книжок з ріжних галузей науки. В 1921 році видало 14, в 1922 році — 15, в 1923 році — 8, а до марта цього року видало 3.

Після галузей науки ці книжки, й брошури можна поділити так: політиці, організації і соціальним наукам присвячено 17 книжок і брошур; економіці — 8; історії і біології — 12; фізиці — 3 і театральному мистецтву — 11.

З цього видно, що видавництво "Укр. Роб. Вістей" старалося по можливості охопити всі важливі галузі науки, необхідні для поглиблення елементарної освіти українських трудящих мас. Видання цих книжок і брошур зробило велику освідлюючу працю серед українських робітників Канади і поза її кордонами. Тепер українські робітники мають вже гарну соціальну літературу і з Європи, але був час, коли ми були відтінені від Європи і коли в самій Європі корисних для українського робітника книжок не друкувалося. Тоді то видавництво "Укр. Роб. Вістей" гідно виконувало цю роботу.

Зокрема треба згадати про театральну літературу. Видавництво "У. Р. В." видало 11 ріжних драматичних творів. Деякі з них творів може й не зовсім відповідають театральному мистецтву, але вони відіграли свою організаційну і освітню роль на сцені українського робітничого театру в Канаді й Злучених Державах. Деякі з них об'єкти українського театру по кілька разів в одній році. Пригадаймо, наприклад, штуку "За правду і волю народа". Ця штука вже віджила свій коротенький вік, але нема робітничої сцени, на якій її не виставлялося б, а на декоратив по кілька разів в рік. Наклад цієї штуки давно вже вичерпався.

Потім прийшли штуки: "Страйкер", "Мандрівник", "Ми і вони", "Перед бурю", "Як світ пішов до гори ногами", "Гайворонник", які написані на тлі класової боротьби. Відтак на зміну їм прийшли Ірчанові "Дванайцять", "Безробітні", "Неждані гості", твори з глибоким класовим змістом, написані на тлі дійсних подій класової боротьби.

Ці театральні твори витиснули з робітничої сцени місцянське театральне мистецтво, витиснули матню, гопака, горілку, а дали глядачам зразок робітничого життя і класової боротьби.

В 1922 році видавництво "У. Р. В." видало 15 книжок і того самого року в місяці квітні почало видавати місячний журнал "Голос Праці". Правда, журнал видавало видавництво "Пролеткульт", але всю роботу виконували ті самі люди й машини. Додавалося тільки одного чоловіка — редактора.

В 1923 році видання книжок зменшилося до 8; ще за те почав виходити журнал-місячник "Голос Робітничий" та ще й час від часу видавалося партійний "Вістник", знова такі самі самими силами. Додано лише одного складача.

Та це-ж не вся ще видавничая праця. Тут ще приходять ріжні дрібні друкарські роботи, як ріжних форматів театральні оголошення, летючки, друкування тикетів, портретів і т. ін. Видавництво "Укр. Роб. Вістей" під цим зглядом обслуговує майже ціле Стіваришення Укр. Роб. Дім в Канаді. На погляд це здається дрібничка, а на ділі це є колисьальна праця. Друкарні "У.Р.В." обслуговує Ека. Ком. Стів. У.Р.Д., У.С. Р.П.К., Центр. Комітет Сек. Жен.-Роб. і Центр. Заряд Р.З.Т. Статуту тих організацій, річні їх справоздання, членські книжки, листівки, коверти, відозви — все це виконує видавництво "У.Р.В."

А пригадайте часи кампанії помочі голодуючим. Робота то ді проводилася було день і ніч і видавалося навіть газету в російській мові, навіть в англійській. Листи й відозви: Комітету Помочі Радянській Росії, Комітету Помочі Радянській Україні, а відтак ще й Комітету Помочі Революційному Рухові в Сх. Галичині — все те видавництво "У.Р.В." внісло на своїх плечах без жадних додаткових сил як технічних, так і редакторських.

З поза редакції і друкарні цього не дуже видно, але це добре знають і бачуть ті, хто виконував цю роботу.

Робота видавництва тепер не тільки не зменшилася, але ще й зросла і чим далі все зростає. Бо організація українського робітництва і бідного фермерства в Канаді розвивається, а з нею розвивається і її видавництво. Хоч "Голос Праці" перестав виходити, натомість почав виходити два рази на місяць журнал "Робітничий" і то в побільшенім форматі. А "Українські Робітничі Вісті" почали виходити три рази на тиждень та ще й прекрасно ілюстровані.

Так, я не боюся сказати, "прекрасно ілюстровані", бо майже кожне число "У.Р.В." за останній час є ілюстроване, хоч в заголовку газети не говориться нічого, що газета ілюстрована. А ми знаємо, що многи ворожі робітничі газети все називають себе ілюстрованими, хоч з ілюстрацій там є тільки "бальзам св. Михайла", та й той постачає компанія, а не редакція від себе. Тобто, за ту "ілюстрацію" компанія ще й платить редакції, тоді як ілюстрації, що містяться в "Укр. Роб. Вістях", поносять великі кошти і вимагають додаткової праці.

Ми нині святкуємо п'ятилітній ювілей не лише газети "Українських Робітничих Вістей", але цілого видавництва. З маляем, збираючись поступово, як кажуть, до клантика по клантику, видавництво "Укр. Роб. Вістей" вирало в поважну силу. Та сила, яка значить вище, крім періодичних видань, обслуговує нині дотирі великі організації. Обслуговує у друкарні Стіваришення Укр. Роб. Дім і ніжній іншій друкарні не платять за виконання якихось робіт, за виїмком вироблення фотографічних клішів.

Видавництво "Українських Робітничих Вістей" — це здобуток передового, свідомого, організованого українського робітництва й бідного фермерства Канади. І нині ми святкуємо п'ятилітню працю того видавництва на полі освіти і організації трудящих українських мас Канади.

Хай живе видавництво "Українських Робітничих Вістей"!
Воллинець.

МОЇ БАЖАННЯ.

Пять літ уже добігав, Як "Вісти" виходять. Пи за увесь час нічо инше, Лиш правду говорять. За це пани дармоїди Ненавидять "Вісти". І з лютої немов зирі Бажали б їх зисті. Бо ці "Вісти Робітничі" Не дають тим жити, Що працює всіх трудящих Навчались користис. Робітників і фермерів "Вісти" просвітають, Як боротис з ворогами Всі нуждарі мають. То ж фермери й робітники Підм за ними сміаю, І поширюють даат в маси Роспочатє діаю. Предлачуємо всі як один "Робітничі Вісти", А тим самим не дамо їх Вироженькам зтисі. А ви "Вісти" іть даліше Ми темні ще маси, Пи неальт перед у боротьбі Глобленой класи. А на кіньч вам бажаю В колевній святю, Предлачуєчкі предиятє Багато, багато!

Портедж лав Прері, Ман. Н. Г.

Летбридж, Алта.

Товаришу Редактор! Дуже жааую, що спізнався з випраіанням своєї залеглої переллати за "У. Р. В." Щоб не звоайкати часу і спонити свій пролетарський обовязок зглядом робітничої преси, висилаю \$5.00. З цієї суми зіймуть те, що Вам належить за залеглу переллату, а що останется, покажуть на пресовий фонд. Виваю всіх тих, що ще не вирінали своєї залеглої переллати за "У. Р. В.", щоб поспішили якнайкорше, бо лише таким чином наша робітничая преса буде мати змогу вести дальше завзяту боротьбу з нашими робітничими ворогами. З товаришским привітом, І. Шлемко.

Федора, Алта.

Дорогий Товаришу Редактор! Даруйте, що трохи спізна з своєю переллатою на "У. Р. В." і "Т. П.", але причиною цього були теперішні тяжкі обставини. Ці прикір обставини між фермерами не є наслідком неврожаю, ні, бо урожай минулого року в Алберті був назвичайно гарний. Причина усюї тої биди між фермерами є в тому, що невеличка горстка капіталістів орудує по своєму, а наслідком цієї капіталістичної господарки діється власне кривда так робітничови як і фермереви, бо робітник віддає свою силу за мізерну платню в місті а фермер продає свій продукт за безцін на фармі. Так один як і другий тут вижискуваний. Час вже, щоб фермери і робітники порозумілись й подали собі братню руку та спільно разом боролися о поліпшення своєї долі. Як мели відомо, то робітничтво стремить до злуки з фермерами і залкає їх до організації, але фермери байдужі на цей клич. Шаа біла в цьому, що фермери дуже мало читають робітничу пресу й тому не розуміють себе, що вони такі, та з ким їм дучитис. Тому ми фермери читаємо і предлачуємо "У. Р. В.", бо це лише одинокій українській часопис в Канаді для працюючого люду. Послааю Вам \$5.00 на переллату "У. Р. В." і "Т. П." З товаришским привітом, М. Войтка.

Винфорд, Алта.

Дорогі Товариші! Я постановив заперенумерувати собі часопис "У. Р. В.", бо переконався, що лише з цього часопису можна дещо научитис, та довідатис робітничкам і фермерам на кого ми так тяжко працюємо, кого ми носимо на своїх плечах, і як довго будемо ще носити. Починаючи приглядатис більше народному рухові та пізнавати хто я, то і прийшов до переконаня, що мені ніяк не можна бути в білий фермерській хатині в корчах без "У.Р.В.". Отже заслааю річну переллату \$4.00 та бажаю остати товаришом на завжди. Я з Вами! З товаришским привітом, Том Чернічан.

Норая, Алта.

Дорогі Товариші! Читая в попереднєй річній українській часописі, ає з жаадою не був так адрозовеній, як з "У. Р. Вістей". Я переконався, що лише "У. Р. В." акажує найбільш шлах до боротьби, до просвіти та до звільня робітничка в робітничу семью, що лише цей часопис обстоє пролетарській справі. Тому то я постановив заперенумерувати цей дорогий часопис своєму братові, що жонє на фармі. Послааю Вам \$4.00 річної переллати на цю газету і знааю всіх українських робітничка, щоб стали переллатниками "У. Р. В." як найскорше. З товаришским привітом, Теодор Білік.

Товариші! Відозвіть переллату на "Українські Робітничі Вісті".

"Укр. Роб. Вісті", не одинокі українська газета в Канаді, що виходить три рази на тиждень. Нехай буде вона в кожній хаті робітника і фермера!

УВАГА! МАСОВИЙ МІТІНГ!

Заходом Вінніпегського Центрального Комітету Роб. Парті Канади бідбується в неділю, 23. марта о год. 2.30 по полудни в Ріджент Театрі (старій "Реке"), на Мейн ул., між Логен і Генрі

МАСОВИЙ МІТІНГ,

на яким тов. Бенет з Венкувер, Б. К. буде промовлати на тему: "ЧЕРВОНА АРМІЯ".

Промова буде ілюстрована світляними образками з життя Червоної Армії. Приходіть численно! Вступ Вільний!

УВАГА! — ВЕГРЕВІ!

Відділ Стів. У.Р.Д. в Вегревіл відіграє в понеділок, 31-го марта в Дуббіне Театрі в Вегревіл, надвичайно інтересну і поучаучу драму в 4-ох діях, з робітничого життя, п. н.:

БАТРАКИ

В драмі представляється фабричне життя робітників і ви не повинні пропустити, щоб не побачити цю штуку. Тому приходіть всі та приведіть з собою знайомих і приятелів. Початок о год. 8.30 вечером. Вступ: Для дорослих 50 ц.; для дітей 15 ц.

ПЕРШИЙ РАЗ В ТОРОНТО!

В суботу 29. марта о год. 8. вечером відіграється в Роял Темплар Гал, на розі ул. Квін і Доверкорт Род, чудову драму на 5 дій Д. Гунькевича п. н.

ЖЕРТВИ ТЕМНОТИ

Товариші і товаришкні! Не забудьте прийти на це представлення, в якому доволі науки, сміху і танців. Аматорський Гурток з Вест Торонта докладає всіх старш, щоб представлення було відігране бездоганно і задовольно всіх присутних.

УВАГА! ІСТКИЛДОНЦІ!

Заходом відділу Секції Жен.-Робітничий ім. Ст. Мельничука в Іст Килдодан відбується в неділю 23. марта п. р.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

з добірною і цікавою програмою. В програму входять: гра на мандолинах, монольоги, деклямації, бесідник і інші цікаві точки. Концерт відбудеться під проводом т. Угрінока. З монольогом виступає т. С. Василіна. Приходіть завчасу, щоб заохити вільне місце. Початок о годині 8.30 вечером. Вступ за добровільними датками.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ!

Подается до відома українським жєнщинам-робітницям міста Вінніпегу, що заходом відділу Секції Женщин-Робітниць відбудеться в понеділок 24. марта в Укр. Роб. Домі о годині 8-ій вечером дуже цікава лекція на тему:

"Жєнщина в організації, в класовій боротьбі і в літературі".

Лекцію виголосить т. М. Ша-

тутьський. Лекція ця яєраз на тему дия. В ній будуть порушені такі питання, які ще до цього часу не порушувалися в нашій організації.

Вступ вільний для всіх, а членкині жєнського відділу повинні обовязково прийти. Приходіть товаришкні якнайчисленнійше. Заряд.

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі свого швагра Олексу Деркача з Рєвусиєнєць, повіт Заставна, Буковина. Має перебувати в Монреалі. Кто би про него знав або він сам хай напише на адресу: М. Kalynehek, Elizabeth, Ont. (30) via Atikokan

ПОТРЄБНО української або польської кухарки, що видала би добре варити і пєчи по українськ. Робота в Вінніпегу. Зголосуватис до "Укр. Роб. Вістей". (28)

МАЮ ДЛЯ РЕНТУ три гарні кімнати під числом: 908 Manitoba Ave.

УВАГА! - КОМЕДІЯ! - УВАГА!

СТАРАННЯМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО ГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ СТВ. У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ

— відіграється —

В СУБОТУ, ДНЯ 22-ГО МАРТА Ц. Р. В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

одну з найкращих комедій в 5-ох діях найбільшого укр. драматурга Ів. Тобілевича п. н.:

РОЗУМНИЙ І ДУРЕНЬ

Пам'ятайте, що ця штука належить до передових між нашими драматичними творами. Крім того, що поучаюча, то ще переповнена від початку до кінця веселим гумором. Коли хочете, щоб вам не пройшов дармо вечер, то приходіть всі як один і беріть з собою близьких та знайомих — а цим зробите себе і їх дуже а дуже вдволенними. Купуйте тикети завчасу!

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ.

Тикети можна набити кожного вечера в Укр. Роб. Домі, а в день представлення при касі.

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

— устроюється —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО МАРТА Ц. Р. В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ-МІТІНГ

З НАГОДИ 5-ЛІТНЬОГО ІСТНУВАННЯ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ".

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА ОЗНАЧЕНІЯ ЧАС!

ВСІ НА МІТІНГ РОБ. ЗАПОМОГОВОГО ТОВ-А!

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ МІСТА ВІННІПЕГУ, ЩО

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО МАРТА Ц. Р. О ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНИ

— відбудеться — В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ ВІДДІЛУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВ-А.

Проситься всіх робітничка і робітнички прийти на цей мітінг та вислухати чому всім нам треба належати до запомогового товариства і яку користь маємо з цієї організації. Члєни Р.З.Т. повинні постаратис повідомити про цей мітінг своїх знайомих і приятелів.

Р.З.Т. зростає своїми відділами по цілій Канаді, тож хай живе Р.З.Т.!

Фотографія книжок нашого видавництва. Книжки мало що видні, це ті, що оправлені в зелені і червоні окладники.